

VYTRVALOST

kázáno 18.2.1962 v Jeffersonville

Je to přednost být dnes ráno s vámi v domě Božím v přítomnosti Pána. Je deštivý den. Když jsem přijel, slyšel jsem zpěv a tleskání rukama a domníval jsem se, že tam uvnitř musejí již prožívat proudy požehnání. Za tento den jsme velmi vděční. Potřebujeme déšť. Neobdržíme-li déšť, nemůže Mistr sklízet Svě ovoce. Zde uvnitř máme duchovní déšť, jinak by nebylo ovoce pro sklizeň. Venku potřebujeme déšť, jinak bychom neměli přirozenou sklizeň.

V obou případech musí něco zemřít, abychom my byli živi. Ve žni vychází najevo život, který musí zase jít na smrt. Jsme živi skrze smrt. V přirozeném musí denně něco zemřít, abyste vy mohli žít. Vy jíte a jste živi mrtvými substancemi. Když jíte vepřový řízek, musí zemřít prase. Když jíte biftek, musela zemřít kráva. Když jíte kukuřici, musela dříve zemřít, když jíte pšeničný chléb, musel zemřít. V přirozeném jste živi mrtvými substancemi. Není potom pravda, že muselo něco zemřít, abychom mohli věčně žít? Kristus, Syn Boží zemřel, abychom my mohli věčně žít. Z toho se tak raduji dnes ráno. Ačkoli nyní žijeme v tomto čase, víme, že Kristus zemřel za nás hříšníky. Ano, On za mne zemřel.

Minulou neděli jsem myslím mluvil o tom, že Pán mi před několika dny řekl, co máme dělat. Mluvil jsem minulou neděli o nastávajících katastrofách. Když jsem přišel, slyšel jsem ve zprávách, že v Německu je jedna z nejhorších povodní. Mnoho set lidí zahynulo, jiní dokonce spáchali sebevraždu. Napsal jsem si to cestou sem. V Německu se protrhly hráze. V Anglii jsou velké bouře. Myslím, že bylo poškozeno 70 000 domů. Jsme na konci času. Jednoho dne se Ježíš objeví. Jsme na konci. Pomyslete na to, toto je teprve začátek těch věcí. Tak to půjde dále. Jsme na konci.

Chystáme se dnes po kázání jet do Arizony. Prosíme Církev, aby se za naši cestu modlila. Musím učinit velká rozhodnutí, která nemohu učinit sám, protože nevím, co mám dělat. Proto prosím Církev, jakožto skupinu lidí, kteří se mnou zde zdržují: modlete se za mne, abych se rozhodl pro správné místo. Jsem pozván do více, než 300 měst v zámoří, ve Švýcarsku, Německu a Africe. Modlíme se, aby nám Bůh ráčil pomoci učinit to správné, aby nás tam mohl upotřebit. Modlete se za mne, já se budu modlit za vás. To vy víte. Modlete se za mne, aby mne Pán vedl.

Dá-li Pán, vrátím se z Arizony. To bude v Církvi oznámeno. Uslyšíte to a budu potřebovat něco více času, abych k tomuto shromáždění mluvil. Mám poselství a rád bych mluvil 8 hodin.

Mluvil jsem s paní Woodovou, která patří zde k Církvi. Vyprávěla mi o Milltownské baptistické církvi, kde jsem měl bohoslužby. Tam mě slyšela kázat

a řekla: „*Přišla jsem o 10 hodině a slyšela jsem tě kázat až do poledne a pak bylo malé přerušeni na jídlo. Večer jsme odjížděli v 10 hodin a ty jsi stále ještě kázal*“. Řekl jsem: „*Ty víš, že toho moc nevím, ale mohu-li jen to málo dát stranou, abych nechal Jeho mluvit, On toho ví velmi mnoho.*“ To bych chtěl i já slyšet. Snažil jsem se vám to jen opakovat.

Chtěl bych se vrátit, dá-li Pán a přinést poselství, které mi dal Pán na srdce. Modlím se za to, aby mi dal všechny souvislosti, zatím co budu na poušti. To poselství je určeno Církvi v tomto posledním čase. Domnívám se, že jedno z posledních hnutí Ducha je před námi. Tušíme, že Pán Ježíš se chystá uvolnit moc Boží v nebi, že se nebe otevře. Myslíme, že to učiní. Důvěřujeme, že nám dá ještě úplnější poselství, až se vrátíme. Začneme včas s bohoslužbou, aniž bychom příliš spěchali.

Potom půjdeme možná do Afriky nebo do Švýcarska nebo do Palestiny, jakkoli Pán povede. Buďte na modlitbě. Vzhlížejte denně a modlete se. Modlitba je jediná naděje, kterou máme.

Nemyslím, že dělám dojem, jako bych nevěděl, o čem mluvím. Mám za to, že náš národ jako takový již nemůže být zachráněn. Kdyby jen bylo dostatek křesťanů, kteří by stáli při sobě, avšak mnohé již bylo učiněno velkými evangelisty ve velkých bohoslužbách a přesto jde všechno do zmatku. Mám za to, že nastane pád všech velkých národů. Všechny systémy musí zajít.

Lidé obětovali životy za demokracii. To dokazuje věrnost národu. To je dobré, nemám nic proti tomu. Ale jak je to s životem pro Krista? Již leckterému mladému muži byla ustřelena hlava od ramen v květu mládí, a tak se stal hrdinou, i když často se o tom nikdo nedozví, nejvýš jeho vlastní rodina nebo i sousedé, kteří ho znali. A přece se bojíme učinit krok do vše obsahujícího hnutí pro Krista.

Hled'te: „*Kdo chce zachovat svůj život, ten jej ztratí. Kdo jej ztratí pro jméno Mé, ten jej nalezne.*“ Vsaďme všechno, co máme na Pána Ježíše, vzdalme se od věcí tohoto světa, vzhlížejme k Němu a věřme Jeho Slovu a pohybujme se s Ním kupředu.

Minulou neděli jsem dlouho mluvil na téma *Jednota Boha se Svým lidem*. Měl jsem v úmyslu propustit vás dnes dříve, neboť minulou neděli jsem se měl za mnohé modlit, ale nezbyl mi pro to čas. Dnes však se budeme za nemocné modlit.

Dnešním tématem bych chtěl vybudovat víru. To se musí stát. Bez pochyby jsou zde kazatelé. Ti vědí, že mezi lidem vytvoříme určitou atmosféru, mluvíme-li o spasení. Potom dáváme výzvu. Chcete-li atmosféru pro uzdravení, potřebujete sami pomazání, abyste Slovem Božím přivedli celé shromáždění pod pomazání pro určitou věc. Je to očekávání něčeho určitého. Hled'te, my něco očekáváme.

Mám za to, že víte, že Bůh nyní bere Svoji Církev trochu výše vzhůru, totiž vyvolený ostatek Svě Církvě, který je v očekávání Jeho příchodu.

Když tehdy slyšeli, že On přijde na slavnost, muselo v nich být velké očekávání. Mnozí Jej tam očekávali a také doufali, že uvidí divy, které bude činit. Jiní Ho chtěli vidět. Opět jiní si z Něho chtěli dělat blázný. Byla to docela jiná velikonoční večeře než jindy, když přicházel do města. Buďme k Němu v takovém očekávání, že až tentokrát přijde, vezme nás domů.

Skloňme své hlavy, zatímco k Němu budeme mluvit. Má-li někdo ve shromáždění naléhavou prosbu, kterou by chtěl přednést Pánu, tedy zvedněte k Němu ruku a řekněte: „*Ó Bože, buď mně milostiv, potřebuji Tvoji záchranu, potřebuji uzdravení, chtěl bych s Tebou úzce chodit.*“ Bůh vám žehnej, po celé budově byly zdviženy ruce.

Náš nebeský Otče, blížíme se k trůnu Tvé milosti ve jménu Ježíše Krista, který nám tuto úžasnou milost přinesl, z celého srdce Ti děkujeme za Toho, jenž bez hříchu sestoupil a vydobyl nám spasení, abychom my, nehodní, se mohli k Němu přiblížit, protože prolil Svoji krev. ON nás očišťuje vodní lázní Slova, aby nás mohl představit Otci jako čistou pannu, očištěnou a posvěcenou Jeho krví. ON nás učinil libými před Bohem, očistil a připravil nás. Vzpomínáme na mytí obětí a na to, že Jan, když viděl, že k němu přichází do vody Mu řekl: „*Já bych měl být křtěn od Tebe a Ty přicházíš ke mně?*“ ON odpověděl: „*Jen Mne nech, neboť tak náleží nám vyplnit všecku spravedlnost.*“

Ó, to miluji! Jinými slovy: „*Jene, jsi prorok, Já jsem tvůj Bůh. Jsme vedoucí muži tohoto času. Vím, že rozumíš, jako i Já rozumím. Ale pamatuj na to, Jene, že nám náleží naplnit všecku spravedlnost.*“

Jan věděl, že oběť před obětováním musela být umyta. Beránek byl tou obětí. Jan pokřtil Jej, Toho bezhříšného, umyl oběť nežli byla přinesena.

Ó Bože, umyj naše srdce dnes ráno. Očisti je ve vodní lázni Svěho Slova, abychom Ti byli představeni. Očisti nás Pane, od každé nevíry, abychom se jako živá oběť, svatí a příjemní našemu Bohu obětovali, neboť to je naše rozumná bohoslužba. Děkujeme Ti za tyto věci, za každou přítomnou osobu. Modlíme se za to, abys požehnal Církev živého Boha ve všech národech na celém světě. Dnes ráno, kdekoli stojí kazatelé na pódiu, rač vylít Svěho Ducha, ó Pane. Učiň to při každém věrném kazateli podivuhodným způsobem, při každém evangelistovi, misionáři, který plní svoji povinnost. Ó Bože, pomyslí-li na ně, někteří bez bot, jiní v ošuntělém oblečení procházejí džunglí, aby těm, kteří jsou vzdáleni od Krista, přinesli pokoj a vysvobození.

Ó Bože, my můžeme jen říci: „*Pošli Ježíše brzy, přijď Pane Ježíši!*“ Vidíme to na přírodě, stejné znamení jako hvězda, která vedla mudrce do Betléma, postupuje

zase vpřed. Ježíš řekl, že přijde čas zmatení, nesnáze mezi národy, znamení na nebi a na zemi, burácení moře, mohutné bouře a vlnobítí a zemětřesení na mnoha místech. Je to jako zvonce, které alarmují naše srdce, abychom se připravili. Neznáme ani minutu, ani hodinu Jeho příchodu.

Zatímco dnes přicházíme, prosíme, abys požehnal každé tajemství za každou rukou, která byla zdvižena. Bože, Ty víš o všem. Modlíme se Pane, umyj je jako oběť. To je jejich touha. Dej jim, co potřebují. Zatímco k Tobě dnes přicházíme, prosím Tě za ty, kteří jsou zde a ještě Tě nepřijali jako Spasitele. Nechť je toto největší den jejich života, když Ti řeknou ano, Pane Ježíši. Dej to Pane. Žehnej všem, Otče, zatímco se chystáme čtením Tvého Slova způsobit víru.

Ó Bože, pošli Své Slovo a sílu do této budovy a do všech zemí, kam půjdou tyto zvukové pásky, ať je to kamkoli. Kéž je jich dnes mnoho zachráněno a uzdraveno ke cti Boží. Prosíme o to ve jménu Tvého milovaného a svatého Syna, Pána Ježíše Krista. Amen.

Modlíme se za to, aby Bůh dal Své mocné požehnání ke čtení Jeho Slova. Pamatujte na to, moje slova neobstojí. Jsou to slova člověka, ale Jeho Slovo nemůže nikdy selhat. „*Nebe i země pominou, ale Moje Slova nepomnou.*“ Jaká je v tom dnes naděje, rád bych zazpíval s Eddie Perronetem píseň: „*Chvála bud' jménu Ježíše Krista.*“

Na Kristu, věčné skále stojím, všechno jiné je klesající písek. Mnozí z vás si poznamenávají text a dělají si poznámky. Přečtu z ev. Matouše 15 od 21. verše: „*A když šel Ježíš odtud, odebral se do území tyrského a sidonského. A hle, tu přišla kananejská žena, která vyšla z této krajiny a volala k němu: «Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův! Mou dceru trápí krutě zlý duch!» ON však jí neodpověděl ani slova. I přistoupili jeho učedníci a prosili ho: «Odbud' ji, neboť volá za námi!» ON pak odpověděl: «Nejsem poslán jinam, než k zahynulým ovcím izraelským.» Ale ona přišla, klaněla se mu a řekla: «Pane pomoz mi!» ON pak odpověděl: «Není správné bráti chléb dětem a vrci štěňatům.» A ona řekla: «Ovšem Pane, ale i štěňata jedí z drobtů, které padají ze stolů jejich pánů.» Tu jí Ježíš odpověděl: «Ženo, víra tvá je veliká, staň se tobě, jak žádáš!» I uzdravila se její dcera v tu hodinu.“*

Dnes ráno bych rád hovořil o víře. Moje téma zní: **VYTRVALOST**. Vytrvalost znamená být rozhodnut dosáhnout cíle. „*Víra je substance pro věci, ve které doufáme, důkaz toho, co je ještě neviditelné.*“

Máme tělo. Náš život je jako semeno. Semeno má zevně obal. Uvnitř se nachází jádro. V jádru je klíček – zárodek. My se skládáme z těla, duše a ducha. Přirozené tělo má pět smyslů. I k duši vede pět přístupů: svědomí, cit, náklonnosti atd.

Srdce, to nejnvtitřnější, má jen jeden přístup a ten dal Bůh od Adama a Evy každému člověku s sebou: vlastní vůli. Vy rozhodujete o tom, jestli chcete žít, nebo zemřít. Každý z vás. Všichni máte svobodnou vůli k rozhodování. Kterým duchem jste ovládáni, toho ovoce ponese. Váš život je určen srdcem. Mnoho lidí spoléhá na zevní smysly. Nemám nic proti nim, když se shodují s šestým smyslem.

Duše a duch mohou být ovládáni jen Duchem Božím a nebo duchem ďábovým. Nemůžete sloužit zároveň dvěma Pánům. Jste zcela oddáni buď jednomu, nebo druhému. Máte-li v sobě Ducha Božího, pak máte víru. Budete věřit každému napsanému Slovu Božímu. Nemáte-li ho, pak...

Ďábel není, jak se někteří lidé domnívají. Je ukrutný, ale je též svůdný. Ďábel vás nechá myslet, že jste správní. Jestliže ale nejste ve shodě se Slovem, znamená to, že to není Duch Boží, neboť Bibli psal Duch Svatý. Musí se to shodovat se Slovem. Považte! Jen trochu nevíry k Slovu! Satan řekl Evě potud pravdu, že nepopřel Slovo jako nepravdivé. Avšak ta nepatrná část Slova, kterou neřekl, způsobila celou bídu. Ta žena nevěřila, protože se pídila po moudrosti, místo aby zůstala ve Slově. Když Bůh něco řekne, může pomínout nebe i země, ale Jeho Slovo nepomine. Boží Slovo se musí naplnit až do posledního písmene, až do puntíku.

Vytrvalost – být rozhodnut, dosáhnout cíle. Upnuli jste mysl na něco, jste rozhodnutí, rozhodli jste se, co budete činit. Nemůžete mít víru v Boha, ledaže znáte Slovo Boží a víte něco o Bohu.

Kdyby vám někdo řekl: „*Jsi nemocen, dotkni se těch veřejí a uzdravíš se!*“ Tomu bych nevěřil. Vy byste mohli, ale pro moji víru by to bylo silné. Nevěřím, že veřeje mohou mít nějaký účinek, ani nevěřím, že je nějaký účinek v soše, pomníku, krucifixu nebo v něčem jiném podobném. Věřím, že síla je v Kristu a Kristus je Slovo.

„*Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*“ Slovo samo přijde na vás. Skrze Ducha Svatého přijde do nás. Pak je Slovo ve vás – Bůh ve vás. Mnozí chtějí poukazovat na Boha jako na něco mystického, co je daleko vzdáleno, mimo váš dosah. Bůh je v tobě. Kristus naděje slávy, smýšlení Kristovo ve vás! Vy se po tom pak natahujete a pokoušíte se přijmout, co vám již bylo dáno. Je to Bůh v člověku.

Na zemi byl Kristus tělem Božím. Bůh toto tělo stvořil. To tělo bylo jiné a přece to bylo lidské tělo. Víte, že Šalamoun Mu postavil dům. Ale Štěpán řekl: „*Avšak Nejvyšší nebydlí ve stavbě postavené lidskou rukou, jak říká prorok: avšak tělo jsi mi způsobil.*“ Bůh sám sobě způsobil tělo v podobě Pána Ježíše, který byl Kristus, Pomazaný. Vše, co byl Bůh, bylo v Kristu. ON byl plnost Božství tělesně. Tak to říká Písmo.

Vše, co byl Bůh, bylo v Kristu zjeveno. ON byl Immanuel, Bůh s námi. Vše, co byl Kristus, vylil do Své Církve. Co je to? Pomazání, aby Jeho dílo bylo vedeno dále, aby Jeho Slovo bylo stále živé. ON žil Slovem Svého Otce. „*Člověk není živ jen samým chlebem, nýbrž každým slovem vycházejícím z úst Božích.*“ Ani Církev není živa jen samým chlebem, nýbrž každým slovem Kristovým. Duch Svatý vejde, vezme Slovo Kristovo a uskutečňuje je dnes živým způsobem. „*Tato znamení budou provázet ty, kteří věří.*“

Hleďte, Bůh se nemůže měnit. Učiní-li nějaké rozhodnutí, pak při tom musí zůstat. Kdyby se měnil, pak by byl člověkem, jako já, který může dělat chyby. Avšak On je nekonečný, nemůže dělat chybu, On je Bůh. Když lidé zhřešili, bylo Jeho prvním rozhodnutím, pomoci jim na základě toho, že uvěří Jeho Slovu. Když ještě někdo přijde, musí On jednat stejným způsobem, jinak by byl poprvé jednal převráceně.

Když byli lidé uzdraveni Božím uzdravením, vírou v Boha a dostalo se toho prvnímu člověku od Boha, pak musí Bůh jednat stejným způsobem s dalším člověkem, který přijde na stejném podkladě. Kdyby to neučinil, byl by přijímačem osob a jednal by stranicky, což určitě není božská vlastnost.

Musíte mít víru v to, co činíte. „*Jestliže vás vaše srdce neodsuzuje.*“ Když víme, že nás Bible něčemu učí, ale nečiníme to, pak v to nemůžeme mít víru. Nemůžete to obdržet, neboť víte, že jsou tu určité věci, kterým nás Bůh vyučuje, vy je ale neplníte. Když toto činíte, kde se potom nalézáte? Vidíte, nemůžete mít víru v to, čeho byste chtěli dosáhnout. Nemůžete sem přijít a říci: „*Včera jsem se opil, Pane. Rád bych byl uzdraven dnes ráno. Nebudu již tolik pít.*“

Musíte se nejdříve zasvětit a Bohu úplně předat. Musíte být poslušní každého Slova, cele se předat a pak uchopit Slovo. Slovo je v Církvi. Je to živé Slovo. Bible říká: „*Slovo je semeno, které rozséváč rozsel.*“ Nemůžete sít plevel a sklídit pšenici. Kdo zaseje pšenici, sklídí pšenici. Kdo seje plevel, sklídí plevel. Musíte mít Slovo Boží.

Žádný věřící nebude stavět Slovo Boží do minulosti, nebude Ho považovat za slabocha a neudělá z Něho historického Boha. ON je ovšem Bohem dějin, ale je tentýž, jak to říká Bible Židům 13:8: „*Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.*“ Proto jaký byl v dějinách, takový je i dnes. Svoji moc nemůže ztratit, slabost přišla jen do našich církví ve srovnání s apoštolskou Církví. Co jsme učinili? Rozervali jsme Církev, nadělali různé sektářské organizace, až nám nezbylo nic, než velký zmatek.

Navraťme se ke Slovu! Zpět k Bohu! Zpět k živému Slovu! Jestliže se neuskutečňuje každé zaslíbení Bible, tedy k tomu nemám potřebnou víru. Především nás Slovo volá: „*Pojďte ke mně všichni, kteří jste obtíženi*

a pracujete... “ Když jsem to chtěl prožít, ukázalo se to jako pravdivé. Je to Slovo, nebo to není Slovo? Když je to Slovo, musí povstat všechno, co je v něm zaslíbeno. Musíme rozeznávat správné od převráceného. Buď je to jako celek Boží Slovo, nebo vůbec ne. Všechno nebo nic. Věřím tomu. Každé ustanovení, každá řádka, rozdělovací znaménko, čárka, každá spojovací čárka, to vše je Slovo Boží. Moje duše je v tom zakotvena.

Nejde jen o to, dotknout se veřejí, muže nebo ženy. Věřím, že se můžeme dotknout Boha vírou v Jeho Slovo. Když toto učiníte, bude Slovo ve vás oplodněno, stane se ve vás životem. Každé Slovo Boží je oplodněno. Kdybyste měli hrst pšenice zde na pódiu, nevydala by užitek. Ale dejte ji do správné půdy a stane se to. Padne-li dobré Slovo na špatnou půdu, bude malá žeň. Vezměte dobré semeno, dejte je do dobré půdy za správných poměrů a vydá stoprocentní užitek. Tak je to se Slovem Božím, když je vloženo do srdce s nehynoucí vírou v Pána Ježíše Krista, s Duchem Svatým a mocí Boží, která je zavlažuje a oplodňuje, takže vydá všechno, co je psáno. Je to Slovo, je to Boží Slovo.

Ježíš řekl: „*Kdo věří ve Mne, bude činit skutky, které Já činím.*“ Jistě! Věřím tomu. „*Skutky, které Já činím, i vy činit budete.*“ Je řečeno: „*A ještě větší než tyto, budete činit.*“ My bychom nemohli nic většího činit. ON zastavil přírodu, probudil mrtvé, On činil vše. Bůh se uvedl ve známost skrze člověka – Krista. Nyní je všestranně oznámen ve Své Církvi. Ještě více než toto budete činit, tytéž skutky.

Nedávno mi někdo řekl, jen aby byl kritický: „*My činíme větší skutky, neboť On řekl, že budeme činit větší skutky.*“ Odpověděl jsem mu: „*Čiň dříve ty menší skutky, nežli budeš činit velké. Ukaž mi napřed malé skutky.*“

Můžete něco vzít a překroutit, abyste zkusili, že to říká něco určitého, ale zůstane to vždy to stejné.

Povšimněte si někoho, kdo má dost víry a oznámí se to samo stejným způsobem, jak to Bůh činil. Dnes toho máme tolik skrze citové hnutí mysli. Proti tomu nemám co říci. To je mezi jednotlivcem a Bohem. Ale co se mne týče, musí být každé Slovo a každé jednání podle Bible. Musí to být Boží Slovo, pak vím, že je to pravda. Bible za tím stojí a dokazuje to jako pravdivé. Každé zaslíbení je pravda. Má-li někdo víru a stojí-li na Slovu, musí z toho vzejít život. „*Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes a až na věky.*“

Vidíme zaslíbení Boží a jsme neúnavní, vytrvalí. Můžeme jim věřit a trvat na nich, neboť víme, že jsou to zaslíbení Boží. Stůjte na nich, lhositelno, jak dlouho to bude trvat, ukáže se to.

Vy víte, že On kdysi řekl, že máme mít víru jako zrno hořčičné. Hořčičné zrno je to nejmenší na zemi. Ale co s ním je? Nemůže být smíšeno s ničím.

Hořčičné semeno se s ničím nesmísí. Můžete mísit kapustu se špenátem a jiné věci a vzejde z toho jiná substance, když semena smísíte. Ale hořčičné semeno se nesmísí. Zůstane vždy hořčičným semenem.

Když člověk přijme Slovo Boží, ať je víra jakkoli malá, nesmísí se s nevírou a člověk bude přiveden ke světlu. Někteří z nás mají velkou víru, čímž se dějí divy. Někteří se drží pevně, dokud se to nestane. Pravá víra to uchopí, nic ji od toho nemůže zadržet. Nesmísí se. Takový člověk je rozhodný. Je vytrvalý. Lhostejno, kolik lidí říká: „*Dny zázraků minuly.*“ On tomu nevěří. Drží se pevně, neboť Slovo zapadlo do srdce. Věří tomu. Na tom zůstává stát. Vím to.

Viděl jsem lidi s rakovinou buněk, němé, hluché, slepé, všude po celém světě byli uzdraveni a i mrtví byli vzkříšeni. Vím, že je to pravda. Jednal jsem ovšem na základě vidění. To vy víte. Pak člověk ví, jaká je vůle Boží. Nemůžete jednat dříve, dokud jste nepoznali vůli Boží. Zaslíbení v Bibli vám říká něco určitého ze Slova Božího. ON seslal Svého Ducha s dary do Církve, aby se sám oznámil a ty malé nesrovnalosti atd. odklidil, aby se sám ve skutečnosti mezi námi mohl zjevit. Ó, jak bychom mohli prosit za něco jiného, když On do našeho středu přijde a dává se sám tak docela osobně poznat! Bůh mezi Svým lidem.

„*Ještě malou chvíli a svět Mne více neuzří.*“ Řecké slovo *kosmos* znamená světský řád. Ten pomine. Každý pozemský řád zajde, každý národ ovládaný satanem. Tak tomu bylo vždy, tak tomu bude, kromě Izraele, který se stal národem. Satan vzal Ježíše na horu a ukázal mu všechna království světa, která tu byla a která ještě měla povstat a řekl: „*To vše ti dám, padneš-li a budeš se mi klanět.*“ Pán řekl: „*Satane, odstup ode mne!*“ Věděl, že jako dědic v Tisíciletém království bude mít všechno.

Stál jsem tam, kde faraónové kdysi vládli světu. Dnes musíte kopat 20 stop do země, abyste našli trůny, na kterých kdysi seděli římsí císaři, egyptští faraónové atd. Kdyby měl svět trvat déle, totéž by bylo s těmito demokraciemi. O čem to vše hovoří? Je něco v lidském srdci, co se pokouší nalézt jednotu. Kdybyste jen mohli vzhlednout – jednota přichází od Boha, mocí Boží. Když jsou věřící jako stvoření, které Bůh zde na zemi stvořil, sjednoceni s Bohem, pak z tohoto sjednocení vychází víra. Když to člověk vidí, nikdo ho nemůže vzrušit, on je rozhodnut.

Ježíš řekl: „*Skutky, které Já činím, budete i vy činit. Ještě malou chvíli a svět Mne více neuvidí.*“ To je řád světa. „*Oni Mne již neuvidí.*“

Mnozí skvělí lidé jakožto členové církvi chodí do kostela a žijí v domnění, že je s nimi všechno v pořádku. Proč vlastně? Jste-li členy církve, není s vámi ještě vše v pořádku. Jste státním občanem, můžete se snažit dělat to pravé, ale příteli, dovol, abych ti řekl: „*Musíš se znovuzrodit.*“ Do Církve se nedostanete přivítáním, stiskem ruky nebo členstvím, do Církve se dostanete zrozením.

Jsem již 52 let v Branhamově rodině. Nikdy mě neprosili o to, abych se k jejich rodině připojil a nazýval se Branham. Zrodil jsem se do rodiny Branhamovy. Jsem narozením Branham. Tak se musíte stát křesťany, narozením, když se zrodíte skrze Ducha Božího.

Vytrvalost, jen tak můžete něčeho dosáhnout. Po všechny věky byli lidé s to něčeho dosáhnout, když byli rozhodnutí a měli víru v to, o co usilovali. Záleží na tom, o co usilujete. Záleží na tom, co se snažíte dělat a jste-li rozhodnutí nebo ne, kolik víry máte v to, co činíte. Musíte mít víru v Boha. Musíte Bohu věřit.

Mám mnoho míst z Písma, na které bych se chtěl odvolávat. Jestliže se nějaký člověk pokouší být odhodlán, musí nejprve mít, co mu poskytne víru v to, co činí. Hned na počátku si připomeneme, že Bible říká: „*Ježíš Kristus je týž včera, dnes i na věky.*“ Pomyslete na to! Když byl Kristus na zemi, řekl: „*Skutky, které Já činím, budete i vy činit.*“ V evangeliu Marka 16 řekl: „*Jděte do celého světa...*“ Toto promluvil Ježíš naposled k Církvi.

Slyšte, On dal Církvi první příkaz, když šli do měst před Ním: „*...uzdravujte nemocné, mrtvé křište nebo vzkřište, malomocné očišťujte, zlé duchy vymítejte! Zdarma jste dostali, zdarma dejte!*“

Poslední slova posledního rozkazu, která pronesl přes Svě rty dříve, nežli byl vzat vzhůru, nežli se vrátí s voláním k probuzení s hlasem archanděla, zněla: „*Jděte do celého světa, kažte evangelium celému světu. Kdo uvěří a dá se pokřtít, spasen bude. Kdo však neuvěří, bude zavržen.*“ Bez přerušení mluví dále: „*Ti pak, kteří uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu Mém budou vymítat d'áblы, novými jazyky mluvit, hady bráti a jestliže by co jedovatého pili, neuškodí jim. Na nemocné budou vzkládat ruce a ti se uzdraví.*“

Bible říká: „*Oni pak vyšli a kázali všude. A Pán jim pomáhal, potvrzoval při nich zázraky, které se vždy při tom děly.*“

Oni byli vytrvalí, neboť měli něco vykonat. Obdrželi přímý rozkaz. Kam až dosahuje tento přímý rozkaz? Pro celý svět, celé stvoření. Kolik generací? Všechny generace, pro každé stvoření.

O svatodušním dni řekl Petr: „*Pokání činite a dejte se pokřtít jeden každý na jméno Pána Ježíše Krista na odpuštění hříchů, pak přijmete dar Ducha svatého, neboť vám platí toto zaslíbení i vašim dětem a všem, kteří ještě daleko jsou, kterékoli by povolal Pán, náš Bůh.*“

Jak můžeme Ducha Svatého a moc Kristovu klást jen do oné generace? Bůh věděl, co budou mluvit. Proto řekl: „*Nezanechám vás bez útěchy a osiřelé. Budu prosit Otce, aby vám poslal jiného Utěšitele, Ducha Svatého. Ještě malou chvíli a nevidíte Mne více. A za malou chvíli Mne uvidíte.*“ „*Já...*“ – osobní

zájmeno – „...*budu s vámi a ve vás až do skonání světa.*“ Amen. Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes a až na věky. Bůh žije ve Svě Církví, ve Svém lidu.

„*Ve které denominaci, bratře Branhame?*“ ON nemá nic společného s denominacemi. Bůh má starost o jednotlivce. O každého muže, každou ženu, každého chlapce, každou dívku, kteří v Něho věří, lhostejno, ke které denominaci náležejí. ON hledá hladové srdce.

Být rozhodnut něčeho dosáhnout. Takoví lidé byli za každého věku. Například Noe. Jakmile Noe poznal vůli Boží, byl rozhodnut. Předně musíte poznat vůli Boží. I dnes ráno musíte poznat vůli Boží. Zatímco přicházíte k modlitbě, musíte poznat vůli Boží a vědět, je-li vůle Boží, abyste byli uzdraveni nebo ne. Přicházíte-li, abyste byli zachráněni, musíte především vědět, je-li vůle Boží, aby vás zachránil, nebo ne. Předně musíte poznat vůli Boží. Když jste potom skutečně to semeno ve svém srdci přijali, pak můžete být rozhodnuti. Nic vámi nepohne. I když lidská moudrost by se pokoušela vám namlouvat, že tomu tak není, že to není to neb ono, tak to vámi nepohne ani dost málo, neboť víte, jaká je vůle Boží. ON vám to mluvil do srdce. Je tu vaše víra. Ta se toho pevně drží, i když již není jako hořčičné zrno. Přivede vás z té situace do pravého stavu, vůle Boží.

Když Noe uslyšel hlas Boží, který mu řekl, že přijde potopa, která zničí svět a zpusťší přírodu, byl rozhodnut. Neřekl Ježíš: „*Jak to bylo za dnů Noeho, tak to bude ve dnech Syna člověka?*“ Příroda se dostane do nepořádku. Vidíme to dnes.

Zde bych se rád na okamžik zastavil. Když jsem přišel do Bombaye, kde nám Pán dal největší zástup lidí, jaký jsme kdy měli, asi 500 000, k nimž jsem najednou mluvil, četl jsem v novinách o zemětřesení, když již bylo po něm. Několik dní před zemětřesením odletěli ptáci ze svých hnízd a usadili se na stromech. V Indii jsou chudí. Ploty se tam staví z kamenů. Dobytek, jenž se nacházel v blízkosti zdí, opustil stín a šel ven na pole do horkého slunce. Lidé si nedovedli jejich podivné chování vysvětlit. Zcela nenadále nastal otřes země a zdi se zřítily.

Kdyby byli ti malí ptáci zůstali ve svých hnízdech, byli by zahynuli. Kdyby tam zůstal ten dobytek, byl by zahynul. Nemůžete to poznat, že to je tentýž Bůh, který varoval ptáky a zvířata ve dnech Noema? Ať tomu říkáte předtucha, nebo cokoli, Bůh těm ptákům vnukl, dal jim instinkt, aby odletěli od zdí, nežli přišel otřes.

Nemyslíte, že Bůh se stará i o vrabečka? Oč více jste vy, než vrabec? ON ví, jak má pečovat o ty Své.

Sestro, která zde ležíš na nosítkách, jestliže On živí vrabce a odívá pole trávou, oč více je starostliv o tebe? Oč více jsi ty než vrabec? Měj víru v Boha, nestav

na citech, nebo na něčem jiném. Je to Boží Slovo. Uchopte to a držte se toho! Buďte rozhodnutí. Věřte tomu! Držte se Jeho Slova!

Po zemětřesení přiletěli ti malí ptáci zpět a vystavěli opět svá hnízda v kamenných zdech. Dobytek se rovněž vrátil. Byl to tentýž Bůh, jako ve dnech Noema. Za dnů Noema byli lidé pokročilejší ve vědě, než dnes. Dosáhli větších věcí, než mohou dnes dosáhnout. Měli odstíny barev, které se zachovali až po dnes. Měli tekutinu k balzamování mrtvol. Mě bylo řečeno, že to dnes nedokážeme. Také stavěli pyramidy. Kdo by uměl dnes postavit pyramidu? Stál jsem tam a viděl ty obrovské kvádry nahoře na Sfinze. Bylo by zapotřebí několika železničních vagonů k jejich transportu nahoru. Jak ty kvádry dostali tam nahoru? Čím to udělali? Benzinovou energií to není možné. My nemáme nic, ledaže by to bylo poháněno atomovou energií. A to asi byla těž věc, kterou byl zničen předpotopní svět a vyšinut z rovnováhy, vzdálen od slunce a zpět zatlačen a toto způsobilo déšť.

Když Bůh řekne, že bude pršet, pak bude pršet i když se to ještě nikdy nestalo. Mohli mít sebevíce vědeckých důkazů za času Noema, Noe uslyšel hlas Boží, řkoucí: „*Bude pršet.*“ Až do té doby na zem nepršelo.

ON vzal Abrahama na horu a rozkázal mu, aby obětoval svého syna. Když byl Abraham připraven obětovat Izáka, zeptal se Izák – byl to předobraz Boha a Jeho Syna – byl svázán: „*Zde je oheň a dříví a kameny pro oltář. Ale kde je oběť?*“ Ten starý otec, skoro 114 lety se synem, na kterého čekal skoro 25 let plných těžkostí, se držel nesmrtelného Slova Božího, jež bylo vštípeno do jeho srdce. Věděl, že syn mu bude darován. Jaký byl? Vytrvalý.

Řekl: „*Až dosud jsem se Ho držel a vím, když mi jej Bůh dal, protože jsem Mu věřil, vzkřísí ho z mrtvých.*“ Tak je to. Vytrvalý. Předně se držet Slova Božího.

Když se hotovil svého syna zabít, uchopil anděl jeho ruku a zadržel nůž. Pak uviděl skopce, který uvázl za rohy v houští. Kde se tu vzal skopec? Abraham ušel tři dny cesty a tehdy mohl ujít člověk za dne 25 mil. Já jsem chodil 25 – 30 mil na honech a jako hlídač lesní zvěře. Nyní máme tak zvané benzinové nohy.

Ušel tři dny cesty a uviděl pak tu horu z dálky. Divoká zvěř by byla toho skopce usmrtila. A ještě jedna věc. Ten skopec byl na vrcholu hory, tam, kde nebyla žádná voda ani potrava. Není divu, že Abraham to místo nazval Jehova – Jireh, což znamená: „*Pán sám pro Sebe obstará oběť.*“

„*Bratře Branham, jak může On tyto věci činit v těch vědeckých dnech, v tom velkém vědeckém světě? Jak to může činit? Jak jen to dokáže?*“ ON je stále ještě Jehova – Jireh, Pán.

My zachováváme Jeho Slovo a On je s to učinit, co řekl. Může se ujmout mrtvé, studené, formální církve. Může z té církve vzít jeden úd a vložit život Boží

do tohoto člověka a zapálit ho ohněm evangelia. Může vzít děvku z ulice, opilce a může z nich učinit muže nebo dámu, neboť On je Jehova Jireh: „*Pán sám si opatří oběť.*“ Amen.

Jak často stavíme Boha na naši rovinu! Smýšlíme podle našich směrnic. Věříme v naše základy. Upusťte od té věci!

Eva smýšlela na vlastním základě a tím se dostala do těžkostí. Smýšlejte na základě Božím podle toho, co říká Jeho Slovo. Povznete se nad tyto věci ve víře a věřte Jeho Slovu.

Noe řekl: „*Nedbám na to, jestli věda může dokázat, že nahoře není žádná voda. Bůh je mocen tam vodu dát. ON to učiní, neboť to zaslíbil. ON učiní, co zaslíbil.*“

Co udělal Noe? Nechodil jen sem a tam aby říkal: „*Pán ke mně mluvil. Myslím, že to tak bude.*“ Činil ještě více. Ó bratře, sestro, vidíte, co myslím? Neseseděl tam a neříkal: „*Bůh mluvil!*“ Dělal ještě více.

Kdybyste chtěli být dnes zachráněni, Bůh zaslíbil spásu, tedy něco učiňte! Nezůstávejte sedět! Nepřipojujte se k církvi – konfesi – jako člen. Nenoste svůj doporučující dopis od konfese ke konfesi. ON zaslíbil záchranu a vysvobození. Jste-li nemocní, nezůstávejte sedět.

Když bylo Samaří obleženo Syřany, řekli ti dva malomocní: „*Zůstaneme-li zde sedět, zemřeme. Půjdeme-li do města, tam zmirají hlady. Pojďme do nepřátelského tábora.*“ Ó, i když měli tak malou víru, šli do tábora nepřátel, kteří je chtěli zabít. Avšak oni si řekli: „*Musíme zemřít tak jako tak. Projdeme-li, zachráníme svůj život. Pak nám bude pomoheno.*“ Šli tam a Bůh počil tu trochu jejich víry. Vysvobodil nejen je, ale i Izrael. Dnes potřebujeme muže i ženy, kteří berou Boha za Jeho Slovo a vytrvale se Jej drží.

Bůh způsobí, aby zemětřesení a otřesy zasáhly nejprve tábor. Bůh se postará, aby tu byl déšť. Vy řeknete: „*Bratře Branham, lékař mi řekl, že zemřu. Mám rakovinu.*“

To je možné. Ten muž říká všechno, co ví. Ale on má k dispozici jen těch pět smyslů. Co je to? Cit, vidění, sluch, atd. Pozoruje rentgenový snímek a z toho vychází. Víc neví. Dělá, co může. Nehleďte na to! On je na konci. Hleďte na zaslíbení a řekněte: „*Jak se to může stát? Bůh to zaslíbil. Cokoli Bůh řekne, je tak.*“ Je to věčně zakotveno na nebi v Jeho Slově. Jeho Slovo se stalo tělem. Nyní si On učinil příbytek v nás. „*Zůstanete-li ve Mně a Moje Slova zůstanou-li ve vás, proste o co chcete a stane se vám.*“ (Jan 15)

Chtěli bychom, aby tato slova v nás zůstávala. Věřte tomu, je to pravda. Je to semeno. Vykoná, co On zaslíbil.

Kdyby skupina vědců byla přišla k Noemovi a řekla: „*Ty jsi skvělý kazatel. Vážíme si tě. Máš zde milé shromáždění a rodinu. Ale nejsme s tebou zajedno, víme, že jsi jiný. Máš sklon k fanatismu, který se šíří mezi lidem. Dokonce jsi některé lidi vyděsil, když jsi jim vyprávěl, že nastane konec světa. Rádi bychom ti něco ukázali a vědecky dokázali.*“ Ó, ďábel neumírá. Pokouší se o to ještě stále.

Tentýž, který řekl: „*Jsi-li Syn Boží, učiň zázrak a rci, ať z těchto kamenů je chléb. Jsi přece lačný a pak ti uvěřím.*“ Tentýž ďábel byl v těch školených kněžích. Bylo řečeno: „*Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!*“ Starý ďábel se nevzdává. Ďábel bere jen lidi, avšak jeho duch zůstává.

Ale dovolte mi říci něco k povzbuzení. Bůh bere ty Své, ale i Jeho Duch zůstává zde. Budou tu lidé, kteří přijmou Slovo. Každý bude pomazán jedním nebo druhým způsobem. Záleží na tom, jaký duch je v semeni. Buď budete věřit nebo nebudete věřit. Tak je to.

Nedávno se mnou mluvil jeden lékař. Co řekl, bylo překvapující. Byl jsem v ordinaci, když to řekl. Říkám pravdu. Potkal jsem více lékařů, kteří věřili v Boží uzdravování, než kazatelů. To je pravda. Vždyť jsem měl interview s Readsem Digestem, který napsal článek o uzdravení Donnyho. Když jsem byl u interview v Mayo klinice, víte, co řekli? „*My si nečiníme nárok být uzdravovateli. Máme se jen za ty, kteří napomáhají přírodě. Je jen jeden Uzdravovatel a to je Bůh.*“ Tak je to. To jsou lidé, kteří dovedou myslet, kteří mají přehled. Jsme lidé vydaní smrti, plní chyb. ON je nekonečný Bůh. Musíme tomu věřit.

Kdybych to dovedl vysvětlit, pak by to již nebyla víra. Nedovedu si vysvětlit, proč černá kráva dává bílé mléko a žere zelenou travu. Ale děje se to tak. Ani vy to nedovedete vysvětlit. Nedovedu vysvětlit, jak Bůh tyto věci činí. Avšak On řekl, že je bude činit. Ani vy, ani já to nedovedeme pochopit, ale věříme tomu. Vírou jsme zachráněni. Vírou jsme uzdraveni. Všechno, co pochází od Boha, přijímáme vírou.

Jednou jsem byl u rozhlasového vysílání, když někdo, kdo nevěděl, kdo jsem, si dobíral shromáždění. Řekl: „*Tomu nevěřím. To se nemůže stát. Takto tomu nemohu věřit. Musí to být vědecky dokázáno.*“

A ještě: „*Jsem křesťan.*“

Odpověděl jsem: „*Nemůžeš jím být. Nikoli. Dokaž mi vědecky, kde je Kristus.*“ Zeptal jsem se: „*Jsi ženatý?*“ Odpověděl: „*Ano!*“

Zeptal jsem se: „*Miluješ svou ženu?*“ Přisvědčil. Tu jsem ho žádal: „*Dokaž mi vědecky, co je láska?*“

Zaváhal a pak řekl: „*To nemohu.*“

Odpověděl jsem: „*Pak tedy nemáš to, čemu se říká láska.*“

Hled'te, je to zdánlivá víra ve vašich myšlenkách, chcete-li, aby to bylo vědecky dokázáno. Kdyby někdo řekl: „*Jdi a kup mi za 25 feniků lásku, nebo za 10 feniků víru.*“ To je nemožné.

Celé odění Boží je víra, láska, radost, pokoj, shovívavost, trpělivost, dobrota, mírnost ... Celá výzbroj věřících je víra. Věříme Bohu vírou, neboť Bůh to tak řekl. Co je to? Abraham byl ospravedlněn vírou, jak to říká Pavel a jak o tom podává zprávu Jakub – skrze skutky. Pavel vzal to, co viděl Bůh, Jakub to, co viděli lidé. Ukaž mi svoji víru ze svých skutků. Ne bez skutků. Nemáte-li skutky víry, ukazuje to, že vám chybí víra. Mluvíte o tom jen ústy. Ale když máte skutečně víru, pak věříte a jednáte podle toho.

To je pravda. Přicházíte k činu. Noe ji uvedl ve skutek. Postavil archu a nedbal na to, co říká věda: „*Podívej, můžeme ti vědecky dokázat, že tam nahoře není žádný déšť.*“

„*Nedbám na to, co mně chcete dokazovat, mně řekl Bůh, že bude pršet. A já Bohu věřím. Bude pršet.*“

„*Pane Noe, rád bych se tě zeptal, kazateli, odkud má přijít ten déšť? Kde je?*“

„*Bůh jej tam může dát, neboť mi řekl, že se to stane.*“

Dnes se říká: „*To se nemůže stát.*“

Oni vidí působit dar rozeznání ve shromážděních a domnívají se, že je to telepatie. Je to rozeznání Ducha, vidění Pánových. Měli proroci telepatii?

Co měl Ježíš, když tam stál onoho dne? Přišel Filip a byl zachráněn, šel pro Natanaele, kterého vedl k Ježíši.

Natanael řekl: „*Může být něco dobrého z Nazaréta?*“ Když přišel tam, kde byl Ježíš, podíval se Ježíš na něho a řekl: „*Ty jsi Izraelita, v němž není lsti.*“

Povídá mu Natanael: „*Rabbi, odkud mne znáš?*“

Ježíš mu odpověděl: „*Dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem, viděl jsem tebe.*“

Jestli jste tam někdy byli, je to asi 15 mil za pohořím. Vzdálenost jednoho dne cesty. Jak ho mohl Ježíš vidět? Člověk víry, člověk, který chtěl vidět Slovo Boží zjevené, chtěl vidět, co Bůh řekl: „*Pán, Bůh váš, vzbudí vám proroka – Mesiáše.*“ Uviděl to a poznal Ho a řekl: „*Rabbi, Ty jsi Syn Boží, Ty jsi ten Král izraelský.*“ Jeho jméno zůstává na věky.

Tam však stáli škrobení kněží se svými vyznamenáními, možná celá řada kazatelů, kteří o sobě mysleli, že znají Slovo. Tak to bylo, pokud se týkalo Slova, ale mnozí je neznají. Neznají Jeho Slovo, neznají Jeho. Jeho poznat v Jeho Slově, o to jde. Jeho poznat a poznat život, který je ve Slově.

Stáli tam a řekli: „*Tento muž je belzebub. Je to věštec, On vidí ty věci. To je věšteství.*“ Ježíš to poznal, ačkoli to nevyslovili nahlas, ale smýšleli tak ve svých srdcích. ON poznal jejich myšlenky. Říká to Bible? Ovšem. Znal jejich myšlenky. Ale On je poznal a řekl: „*Budete-li mluvit proti Synu člověka, bude vám odpuštěno. Ale až přijde Duch Svátý a bude se dít totéž a vy proti tomu řeknete slovo, nebude vám nikdy odpuštěno, ani v tomto světě, ani v budoucím.*“

Hled'te, to s tím Duchem Svátým nepochopili. Svému shromáždění museli dát odpověď, vždyť tam přece stáli a domnívali se, že On čte jejich myšlenky, že provádí telepatii, že je věštec, belzebub. Každý ví, že věštec je od d'ábla. Prohlásili skutky Boží za skutky satanovi.

Nevíte, že vše, co má d'ábel, je něco pravého, co překroutil? Co je lež? Převrácená pravda. Co je cizoložstvo? Pravý akt za převrácených podmínek. Každý hřích je převrácená pravda a spravedlnost. Co je smrt? Protiklad k životu. Jistě. Je to tak, jak to říká Jeho Slovo. To jenom lidé se pokoušejí vrhat na to stín, protože to nepoznávají. Nemají víru, aby to pochopili. Natanael to učinil.

Jak to bylo se Šimonem, když tam přišel? Jeho starý otec řekl: „*Šimone, synu můj, stane se to, nežli skončí čas. Vyhlížel jsem po Něm, že přijde v mém čase, ale nepřišel. Možná, že přijde v tvém čase. Šimone, až přijde, stane se toto: leccos se přihodí a falešné věci se budou dít, ale pamatuj na to, aby zůstal vždy ve shodě se Slovem. Až vystoupí Mesiáš, bude Prorokem. Prorokem, jako byl Mojžíš. Neboť Slovo Boží říká, že Mesiáš bude Prorokem, jako Mojžíš. Ty víš, že On bude víc než prorok, bude Bůh – Prorok. Jeho jednání a Jeho Slova budou jako jednání a slova Proroka, neboť nad to výše to nejde, ledaže je to Bůh. Bude to Bůh – Prorok. Jeho skutky na zemi Ho prokáží jako Proroka, takže budeme vědět, že je to Bůh. Pamatuj na to!*“

Když přišel Ondřej a sdělil mu toho večera: „*Viděli jsme Mesiáše,*“ mám za to, že řekl Šimon: „*Ale jdi, jdi, dej mi pokoj!*“ Ale příštího dne, když navštívil shromáždění a přišel do přítomnosti Pána Ježíše, řekl mu Ježíš: „*Ty jsi Šimon, syn Jonášův.*“ To odňalo jeho škrobenost. Co učinil tento nevědomý rybář, který se dovedl sotva podepsat? Bible svědčí, že byl nevzdělaný, ale Bohu se zalíbilo udělat s vírou z něho Petra – malý kámen. Jemu byly dány klíče nebeského království. „*Na této Skále postavím Církev Svou.*“ Ne na skále, jak to říká katolická církev. Co je to? Vybudovaná na duchovním zjevení, neboť hled'te, „*tělo a krev ti to nezjevily, ale Můj Otec, který jest v nebesích. Na této Skále...*“ – na psaném Slově, které je Duchem zjeveno, – „*...postavím Církev Svou a brány pekla ji nepřemohou.*“ Hled'te, bylo to víc, než hořčičné semeno. Je to moc Boží, která mezi smrtelníky působí Jeho Slovem, tvoří život. Ten byl v Noémovi. Slovo mu bylo životem. Učinil přípravy. „*Včera nepršelo. Řekl jsi přece, že bude pršet. Kdy bude pršet?*“

„Nevím, ale pršet bude.“

„Odkud víš, že bude pršet?“

„Bůh to řekl.“

Když bylo Abrahamovi 100 let a jeho ženě 90 let, ona jako stará žena čekala 25 let s těmi dětskými věcmi, říkali mu: *„Nyní je jí 90 let a chodí o holi. A ty Abrahame, s ohnutými zády a visícím vousem, jak se máš? Před dávným časem jsi opustil město Ur v Kaldea a říkal jsi, že budeš mít syna. Jak je to teď?“*

„Čest bud' Bohu, přesto ho budeme mít!“

„Jakto?“

„Bůh to řekl.“

„Ale vždyť je to již 25 let.“

„Bůh to řekl! To nevádí, i kdyby to bylo 125 let, On to přesto učiní!“

Vidíte to? Být rozhodnutí, vytrvale po tom dychtit. Uchopili jste to.

Jako nějaký malý chlapec, který pouští draka. Když se ho někdo zeptá: *„Kde je?“* Odpoví: *„Nevím, ale někde tam je, cítím ho na konci mého provázku.“*

Tak je to s mužem a ženou, kteří uchopí Boží Slovo. Něco jste uchopili. Vaše kotva sahá až za oponu. Když bouře burácejí a otfásají vámi, jste zakotveni. Vždycky zaujmete svůj postoj. Jste rozhodnutí, věříte tomu.

Noe tomu věřil. Zajisté. Viděl, že se naplnil účel Boží Jeho životem. Chcete vidět dosažený účel Boží ve vašem životě? Pak buďte vytrvalí, když přijmete Slovo. Držte se Jej. Zaslíbení patří vám.

Mojžíš! Kolik charakterů bych teď mohl vypočítat. Mojžíš byl učený, diplomat, voják. Ještě více, byl generálem a ještě více než to, byl nastávajícím faraónem. Amen. Cítím se velmi dobře. Odpusťte prosím, ano, on byl nastávajícím faraónem. Když chtěl vysvobodit svůj lid, pak by přece měl ve svých rukou celý Egypt. Jako farao by byl mohl dělat, co by chtěl, jakmile by se jím stal.

Ale jednoho dne k němu mluvil Bůh z hořícího keře. Z Egypta utekl jako zbabělec. Selhal se vši vzdělaností a se vši teologií. Se všemi velkými věcmi selhal. Ale jednoho dne se s ním setkal Bůh v hořícím keři. Když tímto způsobem Bůh k němu přišel v hořícím keři, šel s holí v ruce se svou ženou jedoucí na oslu, malého Gersona na jejím klíně, cestou do Egypta. Co učinil? Šel tam, aby tu zemi zabral. Měl vytrvalost, byl rozhodnut.

„Mojžíši, ty máš v úmyslu ve svých 80 letech a se suchou holí v ruce táhnout do Egypta za účelem invaze jako jeden muž?“

Jakoby jeden muž mohl zabrat Rusko, jen tak v přirovnání. Bůh potřebuje jen jednoho muže. Potřebuje jen jednoho muže mít úplně ve Svých rukou. Více nepotřebuje. ON může skrze jednoho muže otrástit i Ruskem.

Vzal Mojžíše, který chodil po vlastních cestách. Usadil se po domácku, založil rodinu, oženil se s milou mladou dívkou, měli syna a stal se dědicem ovcí svého tchána Jetra, madiánského kněze. Pro něho bylo všechno uspořádáno. Měl krásný domov, pohodlný život, chodil tu a tam na hon, aby ulovil srnku, měl dost jahod a mnoho ovcí a vlny, kterou mohl prodávat karavanám, kdykoli tudy procházely. Pro něho bylo vše uspořádáno. Nemusel se o nic starat. Ale jednoho dne pocítil velice těžce tíhu svého lidu, tíhu, která ho již neopustila. Byli v Egyptě. Selhal. Ale Bůh mohl učinit něco jiného.

Jednoho dne, když se s ním Bůh setkal v ohnivém keři, uchopila ho vytrvalost. Vypravil se. „*Kde máš vojsko.*“

„*To nepotřebuji. Moje vojsko je neviditelné.*“ Jako bylo za času proroka, který v Dotain řekl: „*Moje vojsko je neviditelné.*“

Odchází se svou starou holí, osel jde za ním. Vousy vlají. Chvála Bohu! S očima upjatýma k nebi kráčí tam, aby zabral tu zemi.

Někdy tě víra nechá dělat věci, které jsou nepochopitelné pro přirozený rozum. Je-li to však Boží Slovo, musí se to stát. Buďte vytrvalí! Hled'te, Bůh to dokázal.

Mojžíš tam šel. Předstoupil před faraóna pevně rozhodnut. Vypadalo to tak, jako by měl selhat. Řekl: „*Ted' se ukáže, jsem-li Bohem poslán nebo ne.*“ Vrhł na zem hůl, ze které se stal had. Aron byl při tom. Faraón poslal pro dva astrology nebo d'áblem posedlé muže, jaké máme i my v těchto dnech, aby bylo-li by možné, toho vpravdě vyvoleného napodobili. Přišli, vrhli na zem své hole, z nichž se stali hadi.

Ale Mojžíš věděl jedno: Bůh, Jenž ho poslal, byl s to se o něho postarat. Nevěděl, co by měl jako příští udělat. I vy dosáhnete bodu, kdy nebudete vědět, co dělat.

Lidé říkají, že ten neb onen nebyl uzdraven, že ta věc je tu ještě pořád. Jestliže vám Bůh něco položil do srdce, stane se to ke cti Boží. Buďte vytrvalí!

Mojžíš řekl: „*Vím, že mě Bůh poslal.*“ Co se stalo? Mojžíšův had se jen několikrát pohnul a pohltil ty dva druhé. Uvažovali jste někdy o tom, co se stalo s těma holema? Neboť jen jedna, ta, kterou hodil Mojžíš, byla zvednuta. Ostatní byly pohlceny, nebylo jich více.

Tak to Bůh ve Své moci brzy učiní. Mojžíš byl stálý. Víte však, že On ho předně poslal, aby faraónovi rozkazoval. Řekl: „*Nevyhovíš-li, stane se to a to.*“

Volal k Bohu, který poslal na zem mouchy a leccos jiného. Co to bylo? Byl rozhodnut.

Bůh mu řekl: „*Vyved' děti izraelské a přijďte k této hoře.*“ Věděl, že je ve vůli Boží. Měl to vidění před sebou. Věděl, že nebe i země pominou, ale vidění nedá na sebe dlouho čekat. Šel pevně rozhodnut.

Poslyš bratře, jestliže dnes přijdeš s nějakým viděním vůle Boží, jestliže přijdeš se Slovem Božím, ať se stane cokoli, „*Nedotýkejte se mě, jsem pevně rozhodnut, je to v mém srdci. Jsem rozhodnut. Budu vytrvalý. Jdu tam, všechno zaujmu. Mě musí všechno opustit. A opustí.*“

Bud' bez starostí, opustí tě to. David stál před Goliášem. Byl rozhodnut a řekl: „*Nenechte se ještě děle posmívat tímto mužem, moderním vědcem!*“

Podivně se to poslouchá, doufám však, že mi rozumíte, co myslím. Myslíte, že moderní vědec může odolat, tvrdí-li, že dny zázraků minuly, když Slovo Boží svědčí pravý opak? Chcete mi říkat, že připouštíte, že moderní vědec tvrdí, že již není více Boží uzdravení, když přece máme v Bibli zprávu o tom, že 68 % služby Ježíše Krista bylo spojeno s uzdravováním? Je to jedno z Jeho posledních zaslíbení.

Chcete mi říkat moji bratři kazatelé, že tu stojíte a svolujete, aby tyto moderní, tzv. denominační kultury se spojily v radě církví? Chcete mi říci, že chcete zůstat v organizaci a připustit, aby Slovo Boží bylo udušeno a aby vám bylo řečeno, že dny zázraků minuly?

Kdo jste vůbec? Měli jste někdy nějaký prožitek? Znovuzrodili jste se kdy z Ducha Božího? Jsi-li znovuzrozen, tedy jistě přijmeš, co říká Slovo Boží. Všechno jiné nechte být lži.

Povšimněte si, že David měl zkušenost – prožitek. Vzal prak. Mnoho toho neměl. Věděl však, že Bůh nebe je s ním. Šel, zabil medvěda a lva. Věděl, co se může stát. Proto řekl: „*Týž Bůh, který mě zachránil ze spárů medvěda a lva, mě zachrání tím spíše z rukou tohoto vychloubačného, neobřezaného Filistince.*“

Tento dnešní vychloubačný svět říká, že dny zázraků minuly. A takové Rusko se pozvedne a opovrhne církvemi a vydává je hanbě, neboť v nich není nic účinného.

Co je s tím starým, malým Castrem, ďáblem posedlým mužem? Znáám ho, potřásl jsem mu rukou, setkal jsem se s ním, když jsem tam byl. Mluvil se mnou přívětivě. Řekl mi, že věří, že nastane Tisícileté království Kristovo, avšak on se dal k dispozici ďáblu. Co udělal? Učinil i dobro, alespoň v jedné věci. Stáhl staré peníze a vydal novou měnu. To se jednoho dne stane i zde, kde jsou ty velké podniky na whisky a tabák, které ušetří své daně, protože mají vydání za reklamu v televizi.

Vím, co říkám, je to na zvukovém pásku. Ale dovolte, abych to řekl, vždyť je to pravda. Jsou to peníze, které mají plynout do státní pokladny, ale jdou kolem. Když ale nezaplatíte daně vy, tak se dívejte, co se stane. Svléknou vás pro to.

Chcete mi říkat, že zástup neobřezaných Filistinců tu může stát a rouhat se vojsku Boha živého? Takovou věc podporujeme? Církev se dnes potřebuje vrátit k Bohu, k Jeho slovu a Jeho moci, k letnicím. Ne k letniční organizaci, sahají vedle. Letnice jsou prožitek, který budou mít metodisté, baptisté, presbyteriáni a kdokoli by chtěl. To je pravda. Bůh nejedná s národem, lidem, s denominací. ON má starost o každého jednotlivce. Tak je to s pohanskými národy, z nichž si vybere lid pro Svě jméno.

David řekl: „*Chcete mi povídat, že svolíte k takové věci? Hled'te, tímto malým prakem jsem šel na medvěda a zabil jsem ho a právě tak jsem šel na lva a zabil jsem i lva. Tím spíše mi dá Bůh do rukou toho vychloubačného Filistince, který mluví o tom, že dny zázraků pominuly.*“

Filistínek se zasmál a řekl: „*Popadnu tě a předhodím ptákům nebeským k sežrání.*“ Toho byl schopen. Saul řekl: „*Tento muž je válečník, je velký, od své mladosti je válečníkem a ty jsi ještě mládeneček.*“

Ale on odpověděl: „*Chci ti něco říci. Mám něco, o čem nic nevíš.*“ Jeho bratři mu říkali: „*Ty nic nejsi, jdi domů. Ať ti otec nařeže, až přijdeš domů.*“

Ale on odpověděl: „*Pásl jsem ovce tvého služebníka, otce mého. Důvěřuji Bohu. Přišel lev, uchopil beránka a já jsem za ním utíkal.*“ Proč? Měl odpovědnost vůči svému otci. Zabil lva, neboť měl odpovědnost za ovce.

Ó, bratři kazatelé, je nám svěřena odpovědnost. Lev vnikne do stáda, vytrhne jednoho z těch Jeho. Spěchám za ním s prakem. Prak modlitby a víry zachrání nemocného a Bůh ho pozvedne. Děláme, co On řekl. Spěcháme za ním a přivádíme beránka zpět do stáda. Potřebujeme každého křesťana, každého z vás. Potřebujeme vás, musíme vás mít. Otec nám svěřil tu odpovědnost. Spěchejme za tím. Nesme tu odpovědnost.

David si pomyslel: „*Když jsem to mohl učinit kvůli ovci, tím spíše to mohu učinit nyní s tím, který se posmívá vojsku živého Boha. Stydím se za své bratry a za všechny ostatní.*“ Řekl asi toto: „*Stydím se za jejich slabost.*“ Stydím se za množství kazatelů tohoto času, když je vidím, jak tu stojí a souhlasí s nevírou, říkajíce: „*Ó, něco takového již neexistuje. To již není. Neočekáváme, že se stanou ty věci.*“

Petr řekl ve svatodušním dni: „*Vám platí toto zaslíbení a vašim dětem, všem, kterékoli povolal by Pán náš Bůh.*“ Když On ještě volá, pak také stále vylévá Svěho Ducha. Žije-li ještě Duch Svätý ve vás, pak se musí ukázat tentýž život Ježíše Krista jako tehdy.

Když vidíte vyrážet na jabloni další ratolesti, neponese druhá větev hrušky a třetí švestky. Kdyby tomu tak bylo, tedy byla ratolest později naroubována. Jestliže ale strom vyžene ratolest z původního kořene, ponese opět jablka.

Dnes máme mnoho organizací a denominací, které byly naroubovány. Žijí ovšem z toho stromu. Nedávno jsem viděl strom s devaterým různým citrusovým ovocem. Řekl jsem panu Sharitovi, svému příteli: „*Jak je to možné, vždyť je to oranžovník?*“ Odpověděl: „*Rozštěpíš ratolest a naroubuješ jinou.*“

Zeptal jsem se: „*Až ponese nové ovoce, budou to samé pomeranče?*“

Řekl: „*Ne, každá ratolest ponese svůj druh.*“

Tu to máte bratři. Řekl jsem vám, jestliže církve byly naroubovány na Krista nebo se pokoušejí jimi být – jen naroubovány podle jména – samy se označují za církve Kristovy, ale co přinášejí? Denominační ovoce. Ale když strom vyrazí novou ratolest, bude jako ta první.

Dovol mi bratře, abych ti řekl: když Duch Svatý se dnes v Církvi stane realitou, vznikne Církev, jako byla tehdy a budou se moci psát skutky apoštolů.

Až bude Církev živého Boha, Církev Ježíše Krista, Duchem Svatým tak jak padl o Letnicích přivedena opět k životu, budou moci být napsány skutky apoštolů. To je pravda. Budeme rozhodnutí a vytrvalí, až se to stane. Ó Bože, buď nám milostiv.

Samson byl pevně rozhodnutý, dokud měl těch sedm kadeří. Věděl, že v tom leželo zaslíbení, které mu dal Bůh. Každý muž, každá žena by mohli být rozhodnutí jako Samson, dokud na sobě cítíte sílu Božího zaslíbení. Zde je Slovo, Slovo to tak říká. Můžete být vytrvalí, dokud víte, že máte zaslíbení ve svém srdci. Víra vám říká, zatímco zde sedíte: „*Jsem uzdraven, jsem uzdraven.*“ Cítíte to, jdete vpřed. Bratře, Bůh se vypořádá s Filistíny, buď bez starosti.

Přemýšleli jste kdy o tom, jak Samson oslí čelistí zabil tisíc mužů? Vždyť víte, jak silné ty přílby byly. Asi 1 coul z kovu. Kdyby se mečem oběma rukama na ně udeřilo, nic by se nestalo. Samson vzal oslí čelist a zabil je. Při první ráně na takovou přílbu, by se již mohla ta oslí čelist roztříštit na tisíc kusů. Hledte, ten div byl v té oslí čelisti právě tak, jako v Samsonovi. Věděl: „*Jen když mám zaslíbení, pak mohou všichni přijít.*“

Ó bratře, bil ty Filistínce napravo nalevo. Proč? Byl rozhodnut, dokud neležel poslední Filistínek na zemi. Amen. Co měl? Ne mnoho. Měl oslí čelist, se kterou musel bojovat proti cvičeným mužům, kteří měli meče a kopí. Avšak síla Boží byla v něm. Povšimněte si, že na něj nejprve přišla moc Boží. Bratře, bojuj, až každý příznak zmizí. Haleluja! Bojujte, až zmizí každá pochybnost.

Řeknete: „*Můj případ je jiný.*“ Vezměte čelist a srazte to. Někdo jiný řekne: „*Víš, můj případ je ještě jináčí. Jsem příliš starý.*“ Rozbijte to! Abraham byl stoletý. Jděte vpřed!

Řeknete: „*Můj případ je velmi zlý.*“ Jonáš byl v břiše velryby. Kam se podíval, všude břicho ryby. Měl dostatek příznaků, ale obrátil se a řekl: „*Ještě jednou pohlédnu k Svatému chrámu Páně.*“

ON se nemůže skrýt. To je ono. Rozhodnutí, vytrvalí. Zůstaňte stát na Slově Božím!

Proč vzhlížel Jonáš? Věděl, že Šalomoun, když posvěcoval chrám, se modlil: „*Pane, když by lid Tvůj byl někde v nesnázi a hleděl k tomuto Svatému místu, vyslychej na nebesích a odpověz na jejich modlitby.*“ To jedno věděl: Bůh moji modlitbu vyslyší.

Když mohl Jonáš za takových okolností mít tolik víry v Boha, co je s vámi? Nikdo z vás není v tak zlém postavení. Tím spíše můžeme nyní vzhlídnout! Tehdy se muselo hledět k chrámu, postavenému člověkem, jenž sám sklouzl zpět.

Šalomoun se modlil. Bylo to Boží posvěcení, když Duch Svátý sestoupil v ohnivém sloupu a dal potvrzení.

Tentýž ohnivý sloup, jehož snímek máte, působí mezi námi, činí stejná znamení a divy. Oč jde? Poslouchejte vroucně!

Jak bychom neměli obdržet, když nehledíme k pozemskému chrámu, na organizaci nebo denominaci, nýbrž na Ježíše Krista, který sedí po pravici Boží a zaplatil cenu Svou vlastní krví! Skrze Svou krev předstupuje s přímlovou před Otce na základě našeho vyznání. Přimlouvá se za nás jako Velekněz i dnes ráno.

Jonáš se neohlížel na rybí břicho. Ani my bychom neměli dbát našich bolestí, nebo cokoli máme. Vzhlížím k Tobě ó Pane, na základě Tvého zaslíbení. Posvěcený člověk, který se modlí, nezůstane před Ním skrytý. To je ono.

Musím si pospíšet přátelé, neboť je již pozdě.

Jan mohl být tak jistý, protože Bůh k němu mluvil. Jeho otec byl knězem a je podivné, že se nestal též knězem, ale šel na poušť. Nechtěl se smísit s lidskou teorií. Ve věku devíti let šel na poušť, aby něco pochopil. Jeho otec a matka byli staří. Věděli, že nikdy neuvidí svého syna vystoupit v síle proroka.

Pamatujte na to! Týž duch Eliášův je zaslíben pro naši dobu. Ježíš o tom mluvil v souvislosti s Janem Křtitelem. Dejte pozor! „*Posílám Svěho anděla přede Mnou.*“ Není-li tomu tak, je to protiklad v Písmu.

ON řekl, že země shoří ohněm dříve, nežli přijde veliký a hrozný den Páně. Tehdy se to nestalo, že by země hořela ohněm. Po nynějším vystoupení shoří země ohněm. ON řekl, že pošle Eliáše, aby ty věci vyrovnal a aby lidi smířil.

Když vystoupil Jan jako Eliáš, byli otcové vedeni k víře dětí, avšak v těchto posledních dnech musejí být děti navráceny k víře otců, zpět k originálu, letničním otcům, k pravému poselství. Kéž ho Bůh pošle, je moje modlitba. Pošli ho rychle Pane! Modlíme se za to, aby vystoupil. Bůh má na zemi vždy takové, kteří Ho reprezentují. Nikdy nebyl beze svědka, který byl věrný.

Věřím, že žijeme ve stínu opětovného příchodu Pána. Je čas, aby byla zjevena moc Boží, jako skrze proroka Eliáše, aby mezi lidem bylo vše vyrovnáno a tato skupina navrácena. Jako to bylo za dnů Noema a Lota, tak to bude nyní. Církev je menšinová.

Jan se nevydal za teologickým výcvikem, šel na poušť a měl tam zkušenost. Když vystoupil, mluvil jako muž pouště. „*Vy plemeno hadí a ještěřčí, již je přiložena sekera ke kořeni stromů.*“ V takových pojmech kázal, ale pak oznámil shromážděným: „*Je mezi vámi Jeden, kterého neznáte.*“

Věděl, o kom mluví. Ptali se ho: „*Jsi ty Mesiáš?*“

„*Nejsem.*“

„*Jsi ty Mesiáš – Prorok, jenž má vystoupit?*“

„*Nejsem...*“ řekl, „*...ale On je mezi vámi.*“

Možná, že tam byl velekněz Kaifáš, možná také ne, neboť byl ve velké vážnosti, než aby přišel. Některý z kněží třeba řekl: „*Drahý pane, zde je bratr XY, možná, že Pán z něho udělá Mesiáše.*“

Jan řekl: „*Poznám Ho podle určitého znamení.*“ Věděl, co to bude. Požehnaní jsou ti, kteří mají duchovní porozumění. Požehnaní, jejichž oči vidí a uši slyší. Mohl říci: „*Poznám Ho. Bůh to oznámí a bude Jej identifikovat. Bůh potvrzuje Svě proroky.*“ Ano.

Za nějaký čas On vystoupil. Jan Ho viděl přicházet a řekl: „*Aj, Beránek Boží, který snímá hříchy světa.*“ Byl pevně rozhodnut, nikdo, ani žádný muž ve vynikajícím postavení onoho času, s teologickým vyznamenáním by se byl nemohl vplížit. Když Ho viděl přicházet, byl potvrzen nadpřirozeným znamením a poznán. Znamení budou provázet ty, kteří uvěří. Církev Boží bude vyzdvižena a oděna mocí Boží. Ano!

Zpět k našemu textu. Jan byl rozhodnut. Byl vytrvalý, věděl, že Mesiáše pozná, neboť Mesiáš bude potvrzen znamením. V tomto čase vidíme znamení, znamení návratu Mesiáše pronikají. Poslouchejte prosím dobře!

Ta řecká žena uslyšela o Ježíši a víra přichází slyšením. Byla to pohanka, ale ona slyšela a přišla. Víte co? Víra nalézá pramen síly, který jiní nemohou vidět. Řeknete: „*Ó, co je to tam? Ta malá misie! Přece kdyby Bůh chtěl něco*

učinit, dal by to vědět římsko-katolické církvi. ON by přišel k anglikánskému biskupovi nebo k otcům metodistické církve.“

Tak si to mysleli na počátku. Kde On se narodil? Ve chlévě. Odkud si vzal Svě učedníky? Byli to rybáři nízkého stavu, bez vzdělání. Vidíte, Bůh dělá, co chce, avšak vy Jej poznáte.

Co učinili Moabitě, když Izrael procházel zemí? Obětovali sedm býků a sedm skopců tak, jako Izrael. Činili to stejné. Byli to vlastně bratři. Moábští byli potomci dcery Lotovy. Balák přinášel tytéž oběti. Činil to co nejdůkladněji. V čem tedy byl rozdíl? Jedni měli uhozenou skálu, ohnivý sloup, vítězné jásání krále ve svém táboře; neměli domov, nepatřili k žádné denominaci, neměli místo, které by mohli nazvat svým. Putovali jako poutníci a cizinci a vydávali svědectví, že hledají ono budoucí město.

Tak je tomu i dnes. Ne se připojit k velké organizaci. Nemám nic proti tomu, ale lhostejno, ke kolika organizacím můžeš náležet, to si můžeš dělat jak chceš, ale nejprve pomysli na to, že tvé jméno je napsáno v Knize Boží, zaznamenáno krví Ježíše Krista. Přijměte Ducha Svatého s vírou, že přijímáte každé Slovo Boží, jak stojí psáno, jako pravdivé. Tak je to. Ta žena byla Řekyně. Avšak víra nalézá prazdroj, o kterém jiní nevědí nic.

Považte, Jeho Slovo je meč, tak to říká Bible. *„Slovo Boží je ostřejší, než každý dvojsečný meč.“* To bych rád zdůraznil. *„Slovo Boží je ostřejší, než dvojsečný meč, proniká až do rozdělení duše a ducha, do kloubů a morku a zjevuje myšlenky srdce.“*

Je to tak? Přemýšlejme o tom okamžik. *„Rozlišuje myšlenky a úmysly srdce.“* Může Písmo lhát? Ne. Jestliže si samo odporuje, není hodno ani papíru, na němž bylo napsáno. Pak je to podvod. Jestliže si odporují Boží zaslíbení, čemu byste pak chtěli věřit?

Dr. M. Reedhead, prezident Súdánské misie mluvil nedávno s jedním indickým chlapcem. Vykládal mu: *„Vím, že Ježíš žije, neboť žije v mém srdci.“*

Chlapec odpověděl: *„V mém srdci žije Mohamed. My, mohamedáni můžeme vytvořit právě tolik psychologie, jako vy v křesťanství.“*

Potom se zeptal: *„Mohl bych vidět znamení, o nichž je psáno v Markovi 16?“* Na to dostal odpověď: *„Nevíš, že Marek 16. od 9. verše není inspirován? To bylo jen připojeno.“*

Na to řekl: *„Možná, že ani to ostatní není inspirováno. Jakou knihu to vlastně čtete? Korán je inspirován celý.“*

Jaká to ostuda pro křesťanskou Církev. Buď je Slovo pravda, nebo není. Kdybyste jen do něho vložili svoji víru, viděli byste, že je účinné. Věřte mu a přijímejte je. Rozlišuje myšlenky srdce.

Hled'te, na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo se stalo tělem – Kristem. Když On přišel, díval se na lidi. Žena se dotkla Jeho roucha. Obrátil se a řekl: „*Kdo se Mne dotkl?*“ Petr odpověděl: „*Zástup se na Tebe tlačí!*“

ON však hleděl kolem a zeptal se: „*Kdo se Mne dotkl, cítím, že ze Mne vyšla moc.*“ ON zeslábl. Krvotok přestal. Slovo Boží poznalo myšlenky.

Farizeové ve svých srdcích říkali: „*ON je belzebub. To On je.*“ Obrátil se a řekl: „*Odpoušťím vám.*“ Ježíš poznal myšlenky lidí v zástupu.

Co to bylo? Slovo se stalo tělem, zjevilo myšlenky a pohnutky srdce. To činí Slovo Boží nyní. ON je tentýž včera i dnes a až na věky.

Musíte mít v sobě živé Slovo, má-li být ve vás živý Bůh, stane-li se Slovo ve vás tělem, zjeví se v Něm Bůh. Stane se ve vás Duchem a životem, neboť se stanete živým příkladem. Jste pak dopisem Božím čteným všemi lidmi. Nebudete to mít každý v celé plnosti Kristově, neboť to bylo rozděleno ve dni svatodušním.

Ti, kdo se domnívají, že musí mluvit v jazycích, když přijali Ducha Svatého, nechť si prosím poslechnou toto. Když sestoupil Duch Svátý o letnicích, objevily se jazyky. Byl to ohnivý sloup, který vedl děti izraelské, který se rozdělil a posadil na každého z nich – Bůh ve Svě Církví. Ano, Duch Svátý. To je pravda: Tam přijali Ducha Svatého a mluvili v jazycích. Nebyly to neznámé řeči, oni mluvili k přítomným a ti tomu rozuměli. V tom čase vyšlo evangelium. Odebrali se ven mezi zástupy lidí a mluvili, ale ne neznámými jazyky. Nezaprahejte vůz před koně tím, že si myslíte, že musíte mluvit nějakou neznámou řečí. Ne, oni mluvili známými jazyky. Stojí psáno: „*Neboť je každý slyšel mluvit ve své vlastní řeči.*“

Seslání Ducha Svatého byl skutek Boží. To ať postačí. Slovo Boží je ostřejší než dvojsečný meč a rozlišuje myšlenky srdce. To může být potvrzeno jenom rukou. Meč je ovládající, ale ne sám sebou, nýbrž tehdy, je-li použit. Může-li ruka víry uchopit Slovo Boží, budou se dít tytéž skutky, které Ježíš činil. „*Skutky, které Já činím, i vy činit budete.*“

Možná, že pronikáte jenom trochu. Možná, že ruka vaší víry je slabá. Bouchnete a řeknete: „*Vidím dost světla, abych viděl, že jsem zachráněn.*“ Ale jak je to s ostatními zaslíbeními? Máte-li silnou ruku víry, vezmete celé Slovo Boží a prorazíte veškerou temností, až se zasnívá světlo Boží a stanete Bohu tváří v tvář, založení na Jeho Slově. Amen.

Ta žena měla mnoho překážek. Její víra však neměla překážky. Nikoli, ona slyšela. Víra ji uchopila. Zatímco slyšela, uchopila ji víra. Možná, že jí říkali: „*Jsi přece Řekyně, nic neobdržíš, vždyť nás dělí rasový rozdíl. Tady nic nedostaneš.*“ Dbala toho? Ne! Měla víru a více než víru nepotřebovala. Věděla, že tam stojí Slovo Boží. Měla víru. Někteří z nich jí možná řekli: „*Okamžik, prosím!*“ v jejich národě, v jejich církvi možná řekli: „*Okamžik, dny zázraků přece pomínuly. Tam vůbec nechod'. Dny zázraků minuly.*“ Ale je něco kolem víry. Má pramen síly. A nechává všechno bez povšimnutí. Ona Slovo přijala. ON je Slovo. Pevně to ve víře držela a šla vpřed. Možná, že se jí vysmáli a řekli: „*I všichni ostatní se ti jen vysmějí, neboť tvoje dcera bude příští rok právě tak nemocná, jako je v tomto roce. Pořád ještě bude mít toho d'ábla a bude nemocná.*“

Toho všeho si nevšimala, její víra byla zakotvena. „*Půjdeš-li tam, budeš vyhozena ze své církve. Pomysli na to, budeš vyloučena. Budeš exkomunikována.*“ To pro ni nic neznamenalo. Víra přes všechno přešla. Ona byla rozhodnuta přijít k Ježíši. To je ono.

Kvůli času si musím pospíšet. Když přišla k Ježíšovi, musela být zklamána. Ona, ale ne její víra. Když přišla k Ježíšovi, řekl jí, že nebyl poslán k jejímu národu, nýbrž k Židům. Jak hladké odmítnutí: „*Nejsem k vám poslán.*“

Považte jen, to řekl Ten, v Něžž ona složila všechnu svou důvěru. Neujal se jí, nýbrž řekl: „*Já jsem poslán jen k domu izraelskému. Ne k vašemu lidu. Jste pohané. Není dobré vzít dětem chléb a házet jej psíkům.*“ Ani to neotřásl její vírou, ale hnulo jí vpřed.

„*Ano, Já jsem poslán k zahynulým ovcím izraelským.*“ Kdyby se to přihodilo někomu z nás, byla by věc vyřízena. Kdyby bylo řečeno: „*Copak je vaše denominace?*“

„*Ó, mluvil o naší denominaci, Toho již nechci poslouchat.*“

Tu to máte. Jen jděte, nic nedostanete. Zůstaňte stát na Slovu. Když je to Slovo, jděte s Ním. Víra je zakotvena v Něm.

Někteří možná řekli: „*Něco ti povím. Budou se ti smát. Vyloučí tě z církve.*“

„*Jen ať to udělají, to je v pořádku.*“

Ježíš řekl: „*Nejsem poslán k tvému lidu. Není správné bráti chléb dětem a házeti psíkům.*“

Kdyby se to stalo vám, metodistům, baptistům, presbyteriánům nebo letničím! Byli byste řekli: „*Ó, ty svůdce, řeknu to Dr. XY.*“ Hleďte, nemáte víru. Ona věděla, že jí tam bude pomozeno. Slyšela. Víra přichází ze slyšení. Ze slyšení Slova. Věděla: tady je realita. Ano, nepustila se, ačkoli jí řekl: „*Nejsem poslán*

k vám, Otec mne neposlal k pohanům. Není správné bráti chléb dětem a házet jej psíkům.“ Ale její víra zůstala neústupná.

Bratře, to nebyla skleníková rostlina, která musí být pěstována, jak se to dnes dělá s úrodou. Neřekla: „*Tam již víckrát nepůjdu.*“ Ne, nedovedete zacházet s mečem víry. Proto děláte kompromisy se Slovem. Jdete tam, kde slyšíte něco, co bylo krásně vybudováno.

Ó, ty skleníková rostlinko. Když vás štípnou hmyz, znamená to smrt. Musíte být stále postříkáváni. „*Ó, nevěřte ničemu takovému! Dny zázraků již minuly.*“ To je ten ďáblův postřík.

Bratře s ní to tak nebylo. Měla opravdu něco, čeho se držela. Co učinila? Připustila, že On má pravdu. Pravdivá a pravá víra poslouchá, i když je napadána naše organizace, musíte uznat pravdu. To je pravda víry. Máte-li víru, tedy je to Slovo Boží, v něž věříte. Uznáváte je.

Ta žena řekla: „*Pane, to je pravda. My, Řekové, jsme nehodní, lze nás přirovnat k psíkům, ale my jsme ochotni jíst ty drobty.*“

I já jdu po drobtech. Vy ne? Pane, chtěl bych ty drobty. Nemohu-li mít Církev jako o dni letnic, Pane, dej, abych měl jen ty drobty.

Petr řekl ve svatodušním dnu: „*Toto je ono!*“ Vždycky jsem říkal: Není-li toto to, budeme se toho držet až přijde tamto. Zachováme toto, až přijde tamto. Toto je Slovo.

Možná nemám tolik víry, jako měl Enoch, abych byl vzat vzhůru k Bohu, ale jedno bych rád řekl: Nebudu nikdy stát v cestě tomu, kdo tolik víry má. Má-li ji, chvála Bohu. Jsem za to tak vděčný. Nechte být Slovo zakotvené. Doufám, že je ve mně zakotveno, když se přiblíží smrt. Vidím otevřenou, připravenou cestu. Jděte prostě po ní vzhůru. Hleďte, hledím si drobtů.

Když dnes budete mluvit lidem této moderní doby o drobtech, oni je nechtějí. Nemohou-li mít první místo, nechtějí vůbec nic. Ledaže sestoupíme jako Námán se svým malomocenstvím. Lidé si myslí: „*Nepřijdeš-li a nevložíš-li na mne ruce a neřekneš-li mi všechno, vůbec neuvěřím.*“ Tak to přeče je.

Říká se: „*Tam již vůbec nepůjdu.*“ To je důvod, proč nic neobdržíte. Musíte být připraveni jíst drobty. Slyšeli jste to? Vezměte ty drobty, můj bratře! Vezměte drobty, moje sestro, cokoli On vám dá, přijměte to a řekněte: „*Ó, Bože, děkuji Ti. Mám jen malou víru, ale budu se jí držet a Tobě za ni děkovat. Věřím, že budu zdrav. Ano, věřím, že Slovo Boží je pravda. Toho se držím. Uzdravím se.*“ Dejte pozor, co se potom stane. Berte ty drobty. Jistě.

Považte, ona ještě nikdy neviděla zázrak. Byla pohanka a neviděla žádný z divů, které On vykonal. Nevěděla ani, že On byl Bůh. Jen z vypravování to

věděla, ale když tam přišla, uviděla možná něco, co On činil. Tím se to změnilo. Slyšela možná lidi říkat: „*Víš, v jejich Bibli stojí psáno, že Pán vzbudí Proroka, který bude činit divy, zjeví myšlenky srdcí, bude říkat lidem tyto věci, velké věci se budou dít.*“

„*Je tomu tak?*“ Nikdy předtím to neviděla, ale přesto tomu věřila.

Připomínám si nevěstku Raab. Nikdy neviděla děti izraelské, ale slyšela o nich a skryla zvědy. Bez ohledu na ty své, na vlastní církev, aniž přijala vlastní lid, přijala zvědy, neboť slyšela.

Neřekla: „*Počkejte, až uslyším kázat Jozue. Potom se rozhodnu. Uvidím-li, že Bůh někde otevře Rudé moře, nebo učiní něco podobného, možná, že je naopak ukryji.*“ Na to nečekala. „*Věřím, neboť jsme slyšeli.*“

O Bože, slyšel jsem, vím, že je Ježíš Kristus tentýž včera i dnes a až na věky. Víím, že je Bohem zjeveným v těle. Víím, že dnes žije ve Své Církvi. Víím, že je zde dnes. Víím, že při fotografii ohnivého sloupu nešlo o mne, ale o Něho. Víím, že týž ohnivý sloup je dnes s námi, neboť se dějí tytéž skutky, táž znamení, tytéž divy, tytéž věci, jaké On činil.

Je to stejný ohnivý sloup, který vedl děti Izraele. Kdokoli zná Bibli ví, že Ježíš byl Anděl smlouvy, Anděl, který šel před lidem izraelským na poušti.

Nepovažoval Mojžíš pohanění Kristovo za větší bohatství, než poklady egyptské? Šel na poušť za ohnivým sloupem. Ježíš byl tím ohnivým sloupem a ohlásil se. Řekl: „*Přišel jsem od Boha a jdu k Bohu.*“ Šel zpět k Otcí.

Po Jeho smrti, uložení do hrobu, vzkříšení a nanebevstoupení Ho viděl Saul z Tarsu na cestě do Damašku. Stejným ohnivým sloupem byl vržen na zem, ale nikdo jiný ten sloup neviděl. Nikdo z těch, kteří byli při tom, ten sloup neviděl, jen Saul.

Hlas promluvil: „*Sauli, Sauli, proč Mne pronásleduješ?*“

Zeptal se: „*Kdo jsi Pane?*“

Odpověď zněla: „*Já jsem Ježíš. Přicházím od Boha a jdu k Bohu.*“

Kdybych vám řekl, že život Johna Dilingerse je ve mně, očekávali byste, že budu mít pušky a budu střílet kolem sebe. Řekl-li bych vám, že je ve mně život uměleckého malíře, museli byste očekávat, že budu malovat obrazy. Slyš Církvi, nekárám vás. Ale hleďte, je-li život Kristův v Církvi, budou se dít skutky. Když je Duch Svatý v Církvi, je-li ve vás ohnivý sloup, který byl vyfotografován a vědou potvrzen a který zde v Církvi tak často vidíte, když je to tentýž Kristův Duch, budou se dít skutky Kristovy.

Ježíš řekl: „*Nemůžete-li Mně věřit, tedy věřte Mým skutkům, neboť o Mně svědčí.*“ Když je Duch Svatý stále ještě realitou, vydá sám za Sebe svědectví. Věřte skutkům Ducha Svatého.

Bylo mnoho zdánlivé víry. To se dalo čekat. Bůh to předpověděl. Co se však má stát nyní? Existuje-li falešný dolar, musel být napodoben podle pravého. Viděli jste lidi, kteří tvrdí, že přijali Ducha svatého. Žijí v cizoložství, pijí atd. Nemají to. Pokoušejí se to napodobit. Avšak je někdo pravý, který to má, který má Ducha Svatého. Bůh potvrzuje Svě Slovo znameními, která následují. Ta nevěstka slyšela, uvěřila tomu.

Ta řecká žena věřila také. Řekla: „*Pane*“ ale nejprve řekla: „*Synu Davidův.*“ Pohan nemá právo, aby označoval Krista za Syna Davidova. To je vhodné pro Židy skrze krále Davida. ON jí napřed nevěnoval pozornost, ale když řekla: „*Pane, pomoz mi!*“ Byl tím pohnut. Amen.

ON byl jejím Pánem, nebyl pro ni Synem Davidovým, nýbrž byl jejím Pánem. „*Pane, pomoz mi!*“ To jej dojalo. Obrátil se a řekl: „*Je pravda, že štěňata jedí droby padající ze stolu jejich Mistra.*“ To je pravda.

Hleďte, ta žena se přibližovala daru Božímů správným způsobem. Jednal s ní pohrdavě, když jí řekl: „*Nejsem poslán k vám. Není správné brát dětem chléb, který jim patří a házet štěňatům.*“

Odpověděla: „*To je pravda, Pane.*“ Tak to říká Slovo. Amen. Zůstaňte stát na Slovu. Víra bude vždycky uznávat Slovo. Ona řekla: „*I štěňata dostávají droby, které padají ze stolu jejich Pána.*“ To Jej dojalo. „*Pane, pomoz mi.*“

Obrátil se a řekl: „*Ženo, tvá víra je veliká. Pro toto slovo jdi domů. Zlý duch vyšel z tvé dcery.*“

Co přijala, když se daru Božímů správným způsobem přiblížila? Musíte se správně přiblížit. Pamatuje na to! Toto byl první div, který vykonal Syn Davidův na pohanu.

První uzdravení mezi pohany se stalo, když byla dcera té ženy vysvobozena. Ta žena měla správný postoj k Božímů daru, pravou víru ve Slovo a přišla s pravou bázní a pokorou. Nechodíte sem a tam, abyste říkali: „*Těm krámům nevěřím, náš katechismus to neříká. Nevidím to tak.*“

At' říká váš katechismus cokoli, chcete stavět katechismus nad Slovo Boží? Slovo Boží je pravda, všechno protikladné je lež.

Přišla s bázní, mírumilovná a pokorná. Musíte být pokorní. Cesta nahoru vede vždy hlubinou. „*Kdo se sám povyšuje, bude ponížen, kdo se poníží, bude povýšen.*“

Dejte pozor, co tehdy činila Marta. Víím, že kážu dlouho, snad to jednou budu dělat krátce. Slyšte, rád bych ještě řekl několik věcí. Nechtěl bych namáhat vaši trpělivost.

Marta byla v Ježíšově přítomnosti velmi vytrvalá. Přišla k Němu a pravila: „*Pane!*“ Hled'te, ona k Němu poslala, aby se modlil za jejího bratra a On nepřišel.

Podle Jana 5 šel Pán Ježíš kolem rybníka Bethesda. I tam byl jeden, který byl již 38 let nemocen. Bylo tam mnoho lidí všelijak nemocných, chromí, slepí atd. Ježíš na ně hleděl pln lásky a soucitu.

Hled'te, my nevííme, co znamená láska, posuzujeme to lidsky. Mluvííme o lidském soucitu, skutečný soucit znamená činit vůli Boží.

Lidé o někom řeknou: „*Je to dobrý hoch. Sice pije a dělá to neb ono. Potřebuje Krista. Nemluvil bych s ním o tom, protože již dlouho náleží k církvi. S ním není možné hovořit o Božím uzdravování.*“

Ó bratře, nevíš, co je soucit. Ježíš tam šel. Věděl, jaká je vůle Boží, znal ji. Právě byl vzkřísil mrtvého. Copak se stalo zde? Procházel okolo rybníka. Byly tam přece matky se svými dětmi. Všichni očekávali na to, až Anděl Páně pohne vodou. ON šel k jednomu muži, který trpěl slabostí. Není psáno, jaká to byla nemoc, ale měl ji již 38 let. Nebyla to nemoc k smrti. Pán se ho zeptal: „*Chceš být zdráv?*“

Co bylo s těmi slepými, chromými atd.? Pán mluvil jenom k němu: „*Chceš být zdráv?*“

Hled'te, On věděl, ke komu šel. Jej vedl Bůh, Slovo. Zeptal se: „*Chceš být zdráv?*“ Odpověděl: „*Ach Pane, nemám člověka, který by mě spustil do rybníka, když se začne hýbat voda. Zatímco jdu, jiný sestoupí přede mnou.*“ Dí mu Ježíš: „*Vstaň, vezmi své lože a chod!*“

Židé mu vytýkali, že nese lože v sobotu. I Ježíši proto domlouvali. Kdyby dnes učinil to stejné, vytýkali by Mu to také. To je pravda. U rybníka Bethesda nechal za Sebou tisíce. Co se s nimi stalo?

Lidé by byli mohli říci: „*Znám toho starého bratra XY a sestru XY. To je dobrá žena. Leží již přes 20 let. Kdyby byl Bůh, již by něco učinil.*“ Ten starý d'ábel říká dnes to stejné. „*Jsi-li to Ty, je-li toto tak.*“ Hled'te, táž věc, týž d'ábel.

Farizeové Mu vytýkali tyto věci. ON však odpověděl: „*Vpravdě pravím vám: Syn sám od Sebe nic nemůže činit, jenom to, co vidí činit Otce.*“ Hled'te, On měl vidění, ve kterém Mu to bylo ukázáno. „*Co vidím činit Otce, to činí Syn právě tak.*“ Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest až na věky. Hled'te, tentýž Bůh.

Nuže, Marta byla v Jeho přítomnosti a řekla: „*Pane, kdybys tu byl býval.*“ Proč nepřišel? Otec Mu oznámil, že Lazar zemře. Nuže, poslali pro Něho, ale On nepřišel.

Potom řekl: „*Lazar spi.*“ Pro křesťana není smrti. To bylo Jeho rčení. Víme to.

Potom Mu řekli: „*Pane, spi-li bude zdrav.*“ Tu jim řekl Ježíš zjevně: „*Lazar zemřel. Ale pojďme jej vzbudit.*“

Mohu to vidět. Když přišel do města, šel k ní. Opustili svoji církev a šli za Ním. Mohu slyšet Židy, jak říkají: „*Tady máte vašeho božského Uzdravovatele. Ted', když se stal skutečný případ, opustil váš přítel město a vrátil se teprve nyní.*“ Ježíš šel dál.

Ale v Martině srdci něco bylo. Byla vždycky starostlivá a rmoutila se při pečování o čistý domov. Avšak Maria slyšela Slovo. Tady se ukázalo, kým skutečně byla. Vyšla a šla k Němu. Myslím, že četla v Bibli o té Sunamitce.

Co řekla, když k Němu vyšla vstříc? „*Pane!*“ ON jí byl. Vypadalo to, jako by Mu mohla něco vyčítat a říci: „*Proč jsi nepřišel? Proč? Myslíme si ted', že jsi skutečně svatá koloběžka.*“

Tak by se div nikdy nestal. To je také důvod, proč se to nemůže stát dnes. ON je zde v podobě Ducha. Ne, že byste Jej viděli, je zde jako Duch se Svým Slovem. Zajisté.

Modlíte se za probuzení a když probuzení v církvi vypukne, stane se něco a někdo zvolá: „*Čest bud' Bohu, haleluja!*“ a církev zavřou.

Nevíte, co je to probuzení? Kristus přijde do církve a vy Ho ani nepřivítáte. Učiní divy a uzdraví někoho a lidé řeknou: „*Snad je to telepatie.*“ Není divu, že mezi vámi nemůže působit. Není divu, že v laodicejské církvi je venku, klepá a chtěl by se vrátit do Své vlastní Církve. To je věk, ve kterém nyní žijeme. Denominace Jej odmítly. ON je venku a pokouší se vrátit.

Marta k Němu přišla a řekla: „*Pane, kdybys tu byl býval, můj bratr by nezemřel. Avšak i nyní vím, že o cokoli požádáš Boha, dá Ti Bůh.*“

Pozorujte Ho! Zkoušel její víru. A řekl: „*Vstane zase tvůj bratr.*“

Odpověděla: „*Ano, Pane, byl dobrý, vím, že vstane při vzkříšení v den poslední.*“

Odpověděl jí Ježíš: „*Já jsem vzkříšení a život.*“

Tak byla zkoušena. Jediný člověk, který kdy žil a mohl říci něco takového, byl Syn Boží. Ten řekl: „*Já jsem vzkříšení a život.*“

Bible o Něm svědčí: „*Neměl ani postavy, ani na Něm nebylo krásy, abychom Jej byli žádostivi.*“ Možná, že měl vpadlá ramena, ve 30 letech zešedivěl,

neboť Mu hádali již 50 let. Řekli: „*Ještě Ti není padesát a viděl jsi Abrahama? Nyní víme, že jsi se minul rozumem.*“ Jeho dílo Mu přineslo opovržení.

ON řekl: „*Vpravdě, pravím vám, dříve nežli Abraham byl, Já jsem.*“ Amen. Nevěděli to. ON byl zahalen do lidského těla.

Řekl: „*Já jsem vzkříšení a život. Kdo ve Mne věří, i kdyby umřel, živ bude. Kdo žije a Mně věří, nikdy nezemře. Věříš tomu?*“

Řekla: „*Ano, Pane, já jsem uvěřila, že Ty jsi Kristus, Syn Boží, kterýž měl přijíti na svět.*“

„*Kam jste ho položili?*“

Víte, že tuto povídku jsem vyprávěl již častěji a doufám, že tím nikoho neurazím. Nedělám to úmyslně.

Jedna žena od křesťanské vědy mi kdysi řekla: „*Bratře Branhame, příliš zdůrazňuješ Ježíše.*“

Odpověděl jsem: „*To ne, nikdy, nedělám to ani zpoloviny. Přál bych si mít k dispozici ještě jiné řeči, abych Jej v nich slavil.*“

Odpověděla: „*Děláš z Něho Boha.*“

Řekl jsem: „*ON byl Bohem a bude Bohem navždy.*“

Odpověděla: „*Byl smrtelný. Byl člověkem.*“ Řekl jsem: „*ON byl obojí, Bůh i člověk.*“

Odpověděla: „*Tvou vlastní Bibli ti dokáží, že On byl obyčejný člověk.*“

Řekl jsem: „*Rád bych viděl, jak to učiníš.*“

Řekla: „*Ježíš šel k hrobu Lazara a plakal.*“

Zeptal jsem se: „*To je tvoje místo v Písmu?*“ Řekla: „*Ano.*“

Na to jsem řekl: „*Sestro, tvůj argument je jalový. Víš sama dobře, že to tak nemůže být, avšak dovol mi, abych ti něco řekl: Jde s vpadlými rameny a pláče. ON cítí tvoje bolesti. ON je Velekněz, který může být dotknut citem našich bolestí. Jde ke hrobu s pláčem u vědomí toho, co Mu Otec řekl, neboť praví: «Konám jen, co Mi Otec ukazuje.»“*

Hleďte, šel tam, aby ho probudil. Mohl jako člověk s lidmi plakat. Avšak když tam stál a řekl: „*Odvalte kámen!*“

Bylo Mu řečeno: „*Již smrdí, rozkládá se.*“ Uplynuly již čtyři dny a noci. Nastal rozklad.

ON ale řekl: „*Odvalte kámen.*“ A dále řekl: „*Otče, děkuji Ti, že jsi Mě vyslyšel. Učinil jsem to kvůli lidu.*“ ON Mu to již řekl. Ježíš to opakoval jen kvůli přítomným: „*Lazare, pojd' ven!*“ Amen.

Člověk již čtyři dny mrtvý se vrátil k životu a stál tu. Ten, kdo toto učinil, byl víc než člověk. Zajisté.

Když sestoupil hladový z hory dolů, byl víc než člověk. Chtěl něco sníst. Jako člověk byl lačný, ale když vzal pět chlebů a dvě ryby a nasýtil 5 000 lidí, byl více než člověk. To je pravda.

Jako člověk ležel na lodi tak unavený, neboť moc z Něho vyšla. Kázal a uzdravoval. Možno-li byly tam desetitisíce mořských d'áblů, kteří řekli: „*ON spí, potopíme Ho.*“ podobně, jako u Pavla, který prošel bouří. „*Ted' Ho máme v pasti. Spí, potopíme loď.*“ Ďábel se snažil, loď se zmítala nahoru a dolů. Vlny Ho neprobudily. Jako člověk tam ležel unavený a spal.

Ale když Ho učedníci probudili, neboť si řekli: „*Pojďme, probud'me Ježíše,*“ – ó, Církvi, to bys měla učinit. Přál bych si, abych měl čas kázat právě o tom.

ON postavil Svou nohu na člunu, vzhlédl a řekl: „*Větre, utiš se! Vlny, uklidněte se!*“ Všechno Ho bylo poslušno. To byl víc nežli člověk. Jenom Bůh to mohl učinit.

Na kříži volal o smilování. Žiznil. Zemřel jako člověk. Avšak v neděli ráno o velikonocích, když anděl odvalil kámen, vyšel Ten, Jenž byl sice mrtev, ale přemohl smrt a peklo a hrob a triumfoval nad smrtí, peklem a hrobem a řekl: „*Já jsem to, Já jsem byl mrtev a hle, jsem živ.*“ To byl víc než člověk. To byl Bůh v člověku. Ano.

Víra nikdy nezapře pravdu. Například když se řekne: „*S tím ohnivým sloupem to není pravda, s Mojžíšovými zázraky to není v pořádku.*“ Něco takového budou vždycky říkat. Lhostejno, jak směšné se to jeví, On vždy zůstává přesně se Svým Slovem. Můžete být vytrvalými. Jestliže Slovo Boží opravdu uchopíte, můžete být rozhodnutí a držet se toho.

Micheáš předstoupil před 400 proroků, kteří řekli: „*Táhni na vojnu, Achabe, budeš mít úspěch.*“ Micheáš věděl, že jeho vidění bylo ve shodě se Slovem Božím. Mluvil Slovo. Řekli mu: „*Uvrhneme tě do žaláře a dáme ti vodu a chléb soužení.*“

Odpověděl: „*Uvrhněte mě tam, chcete-li.*“

Co to bylo? Byl rozhodnut, znal Slovo Boží, znal vůli Boží. Viděl vidění. Věděl, co to bylo. Vidění přišlo od Boha, neboť se shodovalo se Slovem Božím.

Dnes musí bojovat všichni věřící. I já. Před časem mi někdo vyprávěl o malém d'áblu, kterého viděl ve snu. Ďábel volal: „*Bu, bu, bu...*“ A on se bál a ustupoval a d'ábel byl stále větší. Ten člověk věděl, že s ním musí bojovat. Nenašel nic jiného než Bibli. I uchopil ji. Ďábel řekl: „*Bu, bu, bu...*“ I on řekl: „*Bu, bu, bu...*“ A d'ábel byl stále menší.

To musíte činit. Vezměte Slovo a buďte vytrvalí! Stůjte na Slovu! Je to pravda. Věříme dnes Slovu. Věříme, jako věřil Micheáš. Věříme, jak věří všichni ostatní, lhostejno, kolik jich říká, že je to převrácené. Je to přesto pravda.

„*Ježíš je tentýž včera i dnes a až na věky. Kdo uvěří ve Mne, bude činit skutky, které jsem Já činil.*“ Může vás uzdravit nějaký člověk? Ne, stalo se to již. Byli jste již uzdraveni. Může vás člověk zachránit? Již se to stalo. Kolik jich tomu věří? „*ON byl raněn pro naše přestoupení, ubit pro naše hříchy.*“ Je to pravda? Zcela určitě! Jeho ranami jsme uzdraveni. Všechno, co On pro vás může učinit, se již stalo.

Koho dal do Církve, aby ji usměrnil podle Slova? Apoštoly, proroky, učitele, evangelisty a pastýře. To jsou úřady v Církvi, poslané Bohem, ne povoláné lidmi. Bůh poslal inspirované muže, aby udržovali Církev na správné cestě. Co je to nyní? V Církvi jsou dary Ducha. Ne fanatismus, nýbrž pravé dary Ducha jsou v Církvi. To je pravda. Tím je Církev udržována. Je-li nějaká Církev skutečně Bohem určena a Duchem Svatým naplněná a kdyby dvěma vešel hřích, byl by tu jiný případ Ananiáše a Zafiry. Chtěl bych jednou přijít do takové Církve, ve které jsou muži i ženy pod mocí Ducha Svatého. Kdyby někdo udělal něco nesprávného, Duch Svatý by to ihned zjevil. Museli by se očistit. K tomu jsou dary Ducha v Církvi.

Ó Bože, pošli nám takovou Církev. Věříte tomu? Je Kristus mrtev? Ne, On žije. Jaký byl tenkrát? Když Ho farizeové prosili o znamení řekl: „*Pokolení cizoložné hledá znamení.*“ Je to tak? Hříšné a cizoložné! Bylo kdy zlomyslnější a cizoložnější pokolení, než jaké máme nyní? Kdy bylo více hříchu? Říká se, že nyní žije na zemi více lidí, než jich bylo od Adama až do tohoto času. Toto je to zlé a cizoložné pokolení. Přibývá homosexuality a perverse a všeho jiného denně na tisíce. Církve odpadávají. Vysokomyslní, chlubní, milují zábavu více než Boha, pomlouvачní, nestřídmi, bezuzdní, mají sice formu pobožnosti a odporují těm, kteří jsou dobří. Jak řekl Duch, zapírají moc. „*Od takových se odvráťte,*“ říká Bible. Žijeme teď v tomto čase.

Pamatujte na to! Jsou lidé, kteří chodí sem a tam a říkají: „*Mám moc uzdravovat.*“ Takoví muži vám říkají lež. Nemají moc vás uzdravit. Kristus to již učinil. Musíte se zpovídat. Odpouštějí vám kněží hříchy? Ne, nikdy! Vaše hříchy jsou již odpuštěny. Když zemřel Kristus na kříži, zvolal: „*Dokonáno jest!*“

Všechno, celý plán byl splněn. Kristus to dokonal na kříži. Jste již zachráněni. Každý hříšník je zachráněn. Nic vám to ale nebude platné, ledaže to přijmete. Pojdte k oltáři a plačte, až zešedivíte, nebo až vám vlasy vypadají, ale to vám nebude nic platné, dokud neuvěříte.

Věřte, Kristus stál na vašem místě. Umřel, aby smířil vaše hříchy. Musíte Ho jen přijmout jako Spasitele. Potom se vám dostane spásy. Totéž je

s uzdravováním. „*ON byl raněn pro naše přestoupení. Jeho ranami jsme uzdraveni.*“

Kristus může dnes udělat jen jedno, ukázat nám, že je zde. Nejprve musíme uvěřit na základě Jeho Slova. Tak je to. To je pravda Slova. Ježíš řekl: „*Skutky, které Já konám.*“ Nikdy neřekl o Sobě, že někoho uzdravil. Ježíš řekl: „*Tyto skutky nečiním Já, nýbrž Otec, který ve Mně přebývá.*“ Ježíš nikdy netvrdil, že je Boží uzdravovatel. Jak byste mohli být Božím uzdravovatelem, když každý, kdo může být uzdraven, byl již uzdraven. Musíte to jen přijmout a věřit tomu. Je to pravda. To bychom chtěli vědět. Je to tak? Nemůžete-li mé slovo přijmout, musíte jít nebo musím jít já. Ale s Bohem to není tak. ON posílá do Církve dary a apoštoly. Co je apoštol? Misionář. Slovo *misionář* znamená *poslanec*. Apoštol tedy znamená poslaný. Prorok je vidoucí. Pak jsou ještě pastýři, učitelé a evangelisti. Všechny tyto věci jsou, aby Slovo bylo správně rozdělováno. Vykládejte jej a pak začnou působit dary Ducha v Církvi a potvrzovat Slovo, aby ukázaly, že Ježíš Kristus v Církvi žije. Se všemi těmito věcmi jsme obeznámeni. Myslím zde, v tomto sboru. Jiné neznám. Nebyvám zde dost často, abych věděl, jste-li na návštěvě nebo sem patříte. Avšak přátelé, kteří jste nemocní, kdybych mohl něco učinit, abych vám pomohl, udělal bych to. Kdybych věděl, že je zde někdo nemocen a zvláště naše sestra, kterou vidím na nosítkách, kdybych věděl, že mohu něco učinit, učinil bych to nejnemožnější i v prudkém lijáku. Chtěl bych Bohu dokázat, že to myslím upřímně. Ale to by nepomohlo.

Byl jsem v Africe a Indii, kde se lidé položí na hřeben a provozují modloslužbu všeho druhu. Ale i když předhodí děti krokodýlům, není v tom ta upřímnost, o jakou jde. Člověk může být poctivý a může užívat smrtící kyselinu jako lék.

Věc, o kterou jde, kterou bychom chtěli znát je pravda. Bůh vydává svědectví o Své pravdě. „*Kdo ve Mne věří, bude také činit skutky, které Já jsem činil. Ježíš Kristus je tentýž.*“ Čím by byl, kdybyste dnes po Něm vyhlíželi? Když vám řeknu: Kristus je ve mně, Kristus je ve vás, – po čem vyhlížíme? Ohlíželi byste se pak po nějakém muži s obráceným límcem? Přece ne. Tak se On nechoval. Oblékal se jako ostatní lidé. Co když měl na ruku rány?

Nějaký muž si může udělat jizvy na rukou nebo stopy po trní. Máme tucty napodobitelů v zemi. Mají krev, oheň kouř atd. To není Slovo. Ježíš řekl: „*Skutky, které Já činím.*“

„*Nevěřte-li Mně, věřte tedy skutkům, které činím. Vydávají o Mně svědectví. Říkají vám kdo jsem.*“

Pomodleme se chvíli. Setrvejte u svých proseb ve svých srdcích.

Nebeský Otče, vím, že toto bylo hrubé a tvrdé. Prosím Tě, buď milosrdný. Nemyslíl jsem to zle. Ty znáš moje srdce Pane! Prosím Tě nyní, abys mi pomohl. Prosím, abys tato slova požehnal, Pane, i když jsou tak useknutá a ne jak je přináší nějaký kazatel. Jsem neskolený a neumím k lidem hovořit. Víím jen, co Ty jsi zaslíbil. Jestliže otevřu ústa svá, naplníš je. Přes 30 let jsem Ti důvěřoval. Ó Otče, možná, že někteří z těch lidí ta slova přijali, ti nemocní, ti, kteří Krista potřebují. Jsou zde někde. Potřebují Tě Pane. Doufám, že bylo řečeno něco, čím byla jejich víra ve Tvá zaslíbení utvrzena. Prosím, abys dal Svě požehnání.

Zatímco máme hlavy skloněné, chtěl bych se zeptat, jsou-li zde takoví, kteří nepoznali Krista jako Spasitele? Řekli byste: „*Bratře Branhame, nechťel bych takto zemřít. Nejsem hotov zemřít. Zemřu-li, jsem ztracen. Nejsem ještě znovuzrozen. Chtěl bych, abys se nyní za mne modlil. Modli se za mne, jsem hříšník.*“

Zvedněte své ruce a řekněte: „*Pamatuj na mne.*“ Bůh vám všem žehnej. Myslím to ze srdce. Bůh vám žehnej. Asi dva tucty rukou je zdviženo z 200 lidí, kteří jsou tu přítomni. Tam, kde jste, se to může stát. Zde u oltáře je vše přeplněno dětmi. Nemohu vás sem volat. Modlete se se mnou tam, kde jste.

Nebeský Otče, předkládám Ti zde tyto lidi, kteří zvedli své ruce. Věřím, že to učinili v hluboké upřímnosti. Dej jim poznat, že prorazili každé přirozené pravidlo. Tíže drží jejich ruku dolů. To ukazuje, že Duch v nich převzal vládu, čímž jejich ruce šly vzhůru k Stvořiteli, který je učinil.

To byl důkaz, který nemůže být vědecky potvrzen, protože Duch působí jen v těch, kteří věří. Tomu věříme. Duch na ně přišel a řekl jim, aby zdvihli ruce, protože by chtěli být zachráněni.

Ó Bože a Otče, cituji Tvá zaslíbení, Pane Ježíši Kriste, řekl jsi, když jsi byl na zemi: „*Nikdo nemůže přijít ke Mně, ledaže by jej Otec nejdříve táhl a všichni, které Mi dal Otec, přijdou ke Mně. Kdo slyší Mé Slovo a věří v Toho, který Mne poslal, má věčný život. Kdo jí Mé tělo a pije Mou krev, má život věčný a Já jej vzbudím v den poslední.*“

Toto jsou zaslíbení. Ti lidé by byli nemohli své ruce zvednout, ledaže by jim Duch řekl, že to není s nimi v pořádku. Nebyli by to mohli učinit, kdybys je Ty neurčil předem. „*Všichni, které Mi dal Otec, ke Mně přijdou.*“

Jsme předurčení k věčnému životu. Které On předzvěděl, ty povolal a které povolal, ty ospravedlnil a které ospravedlnil, ty již oslavil v očích Božích. Velký plán Boží, jak trvá od ustanovení světa, se splňuje na lidech. TY jsi ten Nekonečný a věděl jsi o shromáždění dnes ráno a také, že zvednou své ruce. Nyní to udělali.

Pane, mohu se řídit jen podle Tvého Slova. Ve jménu Ježíše Krista Ti předávám všechny, kteří zdvihli své ruce, jako odměnu Tvého Slova. Zachovej je Pane, můj Bože. Nikdo je nevytrhne z ruky Tvé. Dej jim věčný život. Kéž to přijmou, až vyjdou z vody Duchu Svatého, který se vznášel od počátku nad vodami. Kéž začne Duch Svatý naplňovat jejich duše. Dej to, Pane, kéž vedou život Bohu libý po všechny dny svého života a za odměnu ať jsou drahokamy ve Tvé koruně onoho dne. Prosim o to ve Jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Pán vám žehnej. Měl jsem být již před hodinou pryč. Ale teď budeme vyvolávat modlitební řadu. Vydali jsme modlitební lístky? Je zde Billy Paul? Byla vydána čísla 1–50. Nemůžeme je volat sem, protože je jich tu mnoho. Nemáme ještě trochu času? Víím, že se poledne nepřipálí. Toto je víc než oběd. Slovo by mělo být víc.

Slyšte přátelé, rád bych se vás něco zeptal, dříve, než budu dále mluvit. Proč chodíme k bohoslužbám? Oč při tom jde? Kdyby nebylo vzkříšení, mohli bychom jíst a pít a veselit se, neboť bychom se podobali zvířatům. Tomu nevěříme. Vííme, že živý Bůh je určitě zde. Je-li On živým Bohem, chtěl bych se vás zeptat: Souhlasíte se slovy, která jsem pronesl, nebo ne? Když se mnou souhlasíte, chtěli byste to mít zjevené. Je-li to Boží Slovo, musí Bůh Svě Slovo dodržet. Když je nedodrží, pak není Bohem. Pak jsem já nesprávný. Pak jsem učinil nesprávný projev, pak jsem lživý prorok. Ale říká-li to tak Bůh, dodrží Svě Slovo. Když Svě Slovo dodrží, můžete být vytrvalí. Můžete se držet vašeho zaslíbení. Je to tak?

Řekl jsem vám, že vás mohu uzdravit? Ne, nikdy! Nemohu vám také říci, že vás zachráním. Věřím, že jste zachráněni. Nebyli byste mohli zdvihnout své ruce vzhůru, ledaže vám to Bůh řekl. Zde je voda, budete-li si přát, můžete se dát kdykoli pokřtít. Chcete-li být pokřtění ve svém sboru, také dobře. Zde nemáme žádné členství, jen kapli.

Náš dobrý pastor, bratr Neville byl dříve metodistou. Teď je zde. Jsme nezávislí. Všichni jsou vítáni. Lidé přicházejí odevšad. Kážeme a modlíme se za nemocné. Věříme tomu, že máme dělat z jiných učedníky Kristovi, ale nic neorganizujeme. V to nevěříme. Chcete-li svoji organizaci sjednotit, tedy to učiňte. To je v pořádku. Ale nespolehejte na to! Nedůvěřujte tomu! Chod'te tam kvůli obecenství, avšak spolehejte na Boha. Zde je něco. Když Kristus žije... Odvolejme se opět na jedno místo v Písmu. Chtěli bychom si být jisti, že je všechno jasné. Jde o něco, co jsem chtěl říci. ON řekl: „*Pokolení zlé a cizoložné hledá znamení.*“ Znamení Jonáše bylo znamení vzkříšení. Je to tak? Kdo z vás věří, že je to pravda? Věříte, že to je zlé a cizoložné pokolení? Copak tedy je se znamením Jonáše? Týká se to Kristova zmrtvýchvstání. Je to pravda?

Zmrtvýchvstání Krista, jímž bude tomuto zlému pokolení dokázáno, že Kristus stále ještě žije. ON vstal skoro před 2 000 lety.

V zemi je mnoho evangelíků, kteří nevěří v tělesné vzkříšení. Stovky církvi nevěří v Jeho tělesný návrat. Já věřím v tělesné narození, smrt, pohřbení, zmrtvýchvstání, nanebevstoupení a návrat – všechno v Kristu. Ten Ježíš, Jenž byl vzat vzhůru, je tentýž Ježíš, který opět přijde. Věřím v osobu Ducha Svatého. ON je teď zde, Jeho život, Jeho Duch je účinný v Církvi. Jestliže toto je Kristus, ať je to osobně užito. Doufám, že tomu rozumíte správně. Chtěl bych toto zcela osobně znázornit skrze dar, který mi dal ve spojení s tím.

Ve Washingtonu visí fotografie toho světla s ohnivým sloupem, který byl po mnoho let v celém světě potvrzován. Jestliže Duch Kristův je zde, budou se dít skutky Kristovy. To je podle Písma. Tak je to. Slovo vyšlo. Toto Slovo, které jsem vám dnes ráno řekl, je pravda, jinak by se Kristus ke mně takto nepřiznával.

Nemyslím to s vámi katolíky žertem, ale kdybyste řekli, že duch Petřův je ve vašem kostele jako tenkrát, myslíte, že Žid by stavěl modly? Myslíte, že by Žid zapřel Ducha Svatého a místo Něho by vzal hostii, která leží na oltáři, kam přicházejí myši a krysy? A potom ještě říkají: „*To je Bůh.*“

Co se to děje? Vy víte, že to není Bůh. Duch Svatý je Bůh, který sestupuje z nebe dolů jako Duch. Vrháte se před modlami na kolena, jako byste se chtěli pokoušet vpravit do nich život hypnózou. Vy to jste, do vás Bůh vkládá Svého Ducha. Jste Jeho živým zpodobněním. Hled'te, Bůh ve vás. ON vás smířil se Sebou.

Bratr Branham volá nyní modlitební řadu.

Věnujte mi prosím, celou vaši pozornost. Nebudete-li toho dbát, nebudete vědět, co máte činit. Necháme si na čase. Nespěchejte. Já sám se musím uklidnit, aby Duch Svatý pro tyto věci mohl tak pomazat, aby se mohly stát.

Kolik vás v této místnosti a modlitební řadě mne zná? Někteří jsou mi známi. Myslím, že znám tuto ženu zde. Chodí do sboru. Její jméno teď právě nevím. Paní Baker. Tu znám. I tohoto velkého muže jsem viděl. Myslím, že ho znám. Vy všichni v modlitební řadě a ve shromáždění, kteří jste nemocní a víte, že vás neznám, zdvihněte ruce! Nic o vás nevím. Jsem vám cizí. Některé znám a některé ne. Ani o těch, které znám, nevím, co mají.

Nyní bych se chtěl zeptat těch, kteří nepůjdou do modlitební řady, odvolávají se na ženu, která měla krvotok. Nebyla v modlitební řadě, ale věřila, že On je božský. Poslouchejte pozorně, nepropáste to! Věřila, že Ježíš je Kristus a řekla: „*Jen když se dotknu lemu Jeho roucha.*“ Pro to neměla žádné místo v Písmu. Možná, že si vzpomněla jen na to, co se stalo, když prorok svému služebníkovi nařídil, aby jeho hůl položil na tvář dítěte.

Dokonce se stalo něco, když se později někdo dotkl kostí Elizeových. Věřila, když se Ho dotkne, že to obdrží. Tlačila se zástupem a dotkla se Ho.

V Palestině měli spodní a vrchní šat, který při chůzi vlál, takže se nohy zaprášily. To je důvod, proč si navzájem myli nohy, když přišli k někomu do domu.

Dotkla se Jeho roucha. Kdyby se tím způsobem dotkla mé kazajky, nepocítil bych to, ačkoli můj žaket relativně těsně přiléhá. Ona však se dotkla lemu Jeho roucha, který byl od Jeho těla značně vzdálený.

Když se dotkla lemu Jeho roucha, ustoupila. Ježíš se zastavil. Vždyť víte, celý zástup zdvihal ruce a volal: „*Halo, Rabbi, jsme tak rádi, že Tě vidíme, jsi Ten prorok? Radujeme se, že Tě vidíme.*“ Jiní volali: „*Ty pokrytče!*“ Byly vyjádřeny rozdílné věci.

Slyšte pozorně! Ta malá žena se dotkla Jeho roucha. Byla uspokojena a vzdálila se, neboť se dotkla Boha. Ježíš se zastavil a řekl: „*Kdo se Mne dotkl?*“ Petr odpověděl: „*Proč se ptáš, kdo se Tě dotkl? Vždyť se všichni na Tebe tlačí!*“

ON ale řekl: „*Pocítil jsem, že ode Mne vyšla moc.*“ Rozhlédl se po zástupu, až našel tu ženu a řekl jí, že její krvotok přestal. Je to tak?

Držte se toho pevně. Řekli jste Amen. To znamená: tak je to. Vy křesťané, Bible říká, že Ježíš Kristus je nyní Veleknězem, který má soucit s našimi slabostmi. Kolik vás to ví, že to Bible učí? Když je On tentýž včera, dnes i na věky, nejednal by zrovna tak, jako tehdy? A když vy, kteří tamhle sedíte, byste se Ho dotkli a když já jako Jeho hlas Jej zde zastupuji, neučinil by to stejné, jako tehdy? Nezní to biblicky? Je to tak? Jak byste mohli vědět, že jste se Ho dotkli, kdyby nejednal právě tak, jako tenkrát? Vidíte: „*Skutky, které Já činím, i vy činit budete.*“

Vy, kteří nemáte modlitební lístky, modlete se a řekněte: „*Pane Ježíši, nebyl jsem zde dost časně, abych dostal modlitební lístek. Prosim Tě a věřím, že tento muž říká pravdu. Dovol mi dotknout se lemu Tvého roucha, Pane Ježíši. TY jsi můj Velekněz. Nehledím na toho malého plešatce, který stojí na pódiu. Vzhlížím k Tobě. Dotýkám se Tebe. Věřím, že mne uzdravíš. Nyní se Tě dotýkám. Mluv Ty k bratru Branhamovi a učiň zde totéž, co jsi učinil té ženě. Věřím Ti celým srdcem.*“

Učiníte to? Kdo z vás? Zvedněte ruce! Nyní můžete svoji víru učinit skutkem. Věříte, že ano? Věříte tomu celým srdcem? Kdo je první osobou v modlitební řadě?

Pojď sem, prosím. Postav se sem. Myslím, že jsi předtím zvedla ruku. Neznám tě. To je pravda. Jsme si cizí. Chtěl bych se něco zeptat shromáždění. Moje ruce jsou před Bohem zdviženy a ona zdvihla ruku, že se neznáme. Není to

takový obraz jako u Jana 4, když Ježíš mluvil k té ženě u studny? Muž a žena se setkali poprvé.

Co učinil Ježíš? Mluvil s ní. Předtím řekl, že půjde do Jeruzaléma a projde Samařím, jak Mu to Otec přikázal. Židé viděli znamení, že je prorokem, neboť On činil znamení proroka.

Jsou tři lidské rasy a ty pocházejí od Sema, Cháma a Jáfeta. Židé viděli Svě znamení, neboť vyhlíželi po Mesiáši. Pohané však ne. Před pohany On ani znamení nečinil, avšak dal předpověď pro poslední dny: „*Jak to bylo za dnů Noe a Lota...*“

Když Anděl mluvil s Abrahamem, řekl mu, co si myslela Sára ve stanu za Ním. Ježíš tím řekl, že se to bude opakovat. Kolik čtenářů Bible to ví? Jsme v posledních dnech. Je to čas pohanů. Na počátku svého kázání jsem řekl, jestliže se Bůh jednou dá poznat a něco učiní, že to musí činit stejným způsobem.

Jak věděl Natanael, že On byl Syn Boží? Protože mu řekl, kde byl a kdo byl. Jak Jej poznala ta žena? Budeme pozorovat jejich rozmluvu.

Věděla o Něm více, než mnozí kazatelé oné doby. Vyšla ven. Možná to byla hezká žena. Šla pro vodu a myslela si, že je Židem a ona Samaritánkou. Šla právě pro vodu ke studnici v Sycharu. ON tam seděl a řekl: „*Ženo, dej mi pít.*“ Ona byla ženou se špatnou pověstí, to vy víte. Byla několikrát vdaná.

Obrátila se a řekla: „*Není slušné pro Žida, aby mluvil se Samaritánkou.*“ Rozmluva pokračovala. Otec Ho tam poslal. ON dělal, co Mu Otec ukázal.

Nacházel se tam a zjistil její nesnáz, aby mohla přinést svému lidu poselství. Vy víte, že zjistil její těžkost, napřed ale řekl: „*Dej Mi pít.*“

Mínila: „*To není u nás zvykem.*“ ON ale řekl: „*Ženo, kdybys věděla, kdo je Ten, který tu s tebou mluví, ty bys Ho prosila, aby ti dal napít.*“

Odpověděla: „*Studna je hluboká, čím chceš navázat? Jak chceš dostat vodu nahoru?*“

Rozmluva pokračovala o klanění v Jeruzalémě. Co On učinil? Pokoušel se dostat do styku s jejím duchem, aby zjistil, v čem byla převrácená. Přišel na to, vždyť víte, co to bylo. Měla pět mužů. ON řekl: „*Jdi a přiveď svého muže.*“

Odpověděla: „*Nemám muže.*“

Řekl jí Ježíš: „*To jsi pravdu pověděla, neboť jsi měla pět mužů a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž.*“ Dávejte pozor! Neřekla: „*Ty jsi věštec!*“ Tak to říkali kazatelé.

Neřekla: „*Ty jsi belzebub.*“ Řekla: „*Pane, vidím, že jsi prorok. Víme, že až Mesiáš přijde, oznámí nám všechno.*“ To bylo znamení Mesiáše.

Ježíš řekl: „*Já to jsem, který s tebou mluvím.*“ Žena běžela do města a volala: „*Pojďte a vizte člověka, který mi pověděl všechno. Není-li On Mesiáš?*“ Jestliže v tom náleželo znamení Mesiáše pro Židy a Samaritány, není to tedy totéž znamení Mesiáše pro pohany? Neohlásil by se Mesiáš, když vstal z mrtvých a žije ve své Církvi, tímtož způsobem, stejnými skutky, jak zaslíbil?

Stojím zde a mluvím k tobě. Neznám tě. Nikdy ve svém životě jsem tě neviděl. Ale jestliže mi Bůh, Pán řekne, proč jsi zde, budeš vědět, je-li to pravda nebo ne. Jestli On mi dá něco vědět, co jsi učinila a činit neměla a když On ti může říci, co jsi v minulosti učinila, pak jistě také ví, co bude v budoucnu. Je to tak? Když On ti může říci, když mi dá vědět, proč jsi zde, věřila bys potom, že je Syn Boží? Věř tomu!

Kolik vás ve shromáždění tomu věří? Ta žena zdvihla ruku. Jsme si cizí. Mluvím s tebou proto, aby Duch poslal pomazání na lidi, aby tak nastal průlom. Hledím na tebe a vyčkávám, co On mi řekne, neboť já to nevím. Ale jestli mi něco řekne, budeš vědět, je-li to pravda. Uvěříte všichni, když On to učiní?

Nebeský Otče, více nemohu udělat. Teď Ty musíš všechno způsobit. Pane, přivedl jsem tyto lidi k Tvému Slovu. Více nedovedu. Ty jsi tyto věci zaslíbil. Mohl bych celé týdny hovořit o tom a zdůrazňovat Tvá zaslíbení pro tento konečný čas, jak jsem to již několikrát učinil kolem světa. Nikdy jsi nás neopustil, Pane. Zde je shromážděný zástup. Víím, že již jedno vidění mne tolik oslabí. Chápu, že moc vychází od Tebe, Syna Božího. Jsem pouhý hříšník, Tebou zachráněný.

Otče, prosím o to, abys to nyní uskutečnil, aby toto poselství nezůstalo bez užítku, ale aby tito nově obrácení, 20 – 30 lidí zdvihlo ruce, byli uspokojeni, že jejich Pán a Bůh vstal z mrtvých a žije na věky a sám se osvědčuje jako tentýž Bůh, Jenž zná myšlenky srdcí a zjevuje je, jak se to mělo v posledním čase zase dít. Jsme nyní na konci času. Národy měly kolem 2 000 let času, tak, jako předtím Židé, aby poznali Boha.

Nyní dostávají totéž znamení a odmítají je, jako to učinili Židé. Židé odmítli znamení Mesiáše, neboť se všichni nacházeli v denominacích. Tak je to i dnes. Za to nejsme odpovědní. Jen vydáváme svědectví o Pánu. Jako ovce, která nepotřebuje produkovat vlnu; má vlnu, protože je ovcí. Bůh Pán, nás nechá nést Ducha Božího, protože jsme křesťany.

Věříme v Tebe. Věříme v Syna Božího. Pane, nejsem hoden. Kdo je hoden? Ó, Pane, nikdo z nás. Všichni jsme se narodili v hříších a přišli jsme na svět v nespravedlnosti jako lháři. Odpuť nám naše poskvrnění, Pane. Použij nás v těchto posledních dnech, ve kterých jednáš s lidstvem. Prosím o to ve jménu Ježíše. Amen.

Ve jménu Ježíše Krista беру každého ducha zde pod svou kontrolu. Buďte nyní zbožní. Neznám tě, nic o tobě nevím. Je to dar. Vynes se k Bohu. Buď vyprázdněna od sebe samé. Nech Jej učinit ten skutek. Nevím jak, avšak vím, že On je zde. Víím, že zde stojí. Ano. Tady je tvoje bída. Chceš modlitbu za rakovinu. Rakovina je ve tvém obličejí. Není jí vidět, ale je kolem tvých očí. Tak je to. Zdvihni ruku.

Pocítil jsem, že si někdo ve shromáždění myslel: „*To on uhodl, když se na ni podíval.*“ To jsem neuhodl. Stůj klidně! Satane, ty jsi převrácený. Stůj klidně sestro! Dovolíte-li mu to, všechno poplete. Příkazují d'áblu ve jménu Ježíše Krista, aby byl zahanben.

Máš ještě více, než to. Trpíš srdeční chorobou, máš komplikace, jsi velmi nervózní. Tak je to již po léta. Tak je to přesně. Cítíš se unavená a sklíčená. Je to pravda? Zvedni tedy ruku. Nyní jsi uzdravena. Víra tvá tě uzdravila. Můžeš jít domů a být zdráva. Všechno je v pořádku. Jen jdi a věř a děkuj Bohu.

Ženo, postav se prosím sem! Může Bůh uzdravit srdeční nemoc? Nu, dobrá. ON tvoji nemoc uzdravil, když jen věříš. Amen.

Věříš ty, že On uzdravuje rakovinu? Teď si jdi sednout a děkuj Pánu. Kdybych k tobě nepromluvil ani slovo, mohla bys věřit? Kdybych ti řekl, že jsi byla uzdravena, když jsi přišla do modlitební řady? Přijala bys moje slovo? Ano? Nemusím ti to teprve říkat. Jsi již uzdravena. Této osoby jsem se nedotkl.

Nepotřebuješ jít na operaci, věříš-li Bohu. Věříš tomu celým srdcem? Nádor zmizel. Jdi domů, budeš zdráva.

Sestro, hled' prosím sem! Věříš, že jsem Jeho služebník? Okamžik. Je to muž, kterého pořád vidím před sebou. Má stejnou věc, jako tato žena zde. Je ve shromáždění. Světlo, které vidíte na té fotografii, se nachází přímo zde. Můžete je vidět? Ten muž, který tamhle sedí: máš modlitební lístek? Mladý muži, myslím, že jsi bratr Hupp, že ano? Poznal jsem tě, ale nevím, čím trpíš, víš, že mně to není známo. Věříš, že mi Bůh může říci, co tě trápí? Máš nějakou těžkost. Tam jsi seděl a věřil jsi. Měl bys věřit pro to, co se stalo nedávno s tvou dcerou. Věříš, že ano? Tato žena má arthritis a ty též. Je-li tomu tak zdvihni ruku. Věříte, celým srdcem, můžete být oba uzdraveni. Bůh vám žehnej. Satan myslel, že to s tím mužem zvládne, ale nevyšlo mu to. Mějte nyní víru. Nepochybujte!

Bratře Huppe, nemáš modlitební lístek. Seděl jsi tam a věřil jsi. Dej pozor, co se s tebou stane. Věř celým srdcem. Modlete se všichni. Věříte nyní? Chápete, že mě tato služba velmi zeslabuje?

Věříš celým srdcem? Kdybych ti řekl, že se uzdravíš, přijal bys mé Slovo a uvěřil bys tomu? Jdi tedy. Ježíš Kristus tě uzdravuje. Věř tomu celým srdcem. Věříš, že tě Bůh může vyléčit a uzdravit z nervozity? Jdi, věř tomu, myslel jsem,

že tu ženu znám, nebyl jsem si ale jist. Vidění nad ní bylo ukázáno. Přestal jsem a ohlédl se, neboť jsem znal tu ženu, ačkoli jsem si nebyl jist. Buďte všichni zbožní, věříte? Mám tady dlouhou modlitební řadu. Kázal jsem vám již přes dvě hodiny. Moje životní síla je vyčerpána. Ale můžeme to těm lidem říci a oni budou v pořádku To je nezávislé na tom. Můžete zde stát a tak dlouho mluvit k lidem, jak chcete a tím více se bude dít. Přestal jsem, aby mi zbylo ještě trochu síly pro ty ostatní, kteří přijdou do modlitební řady. Vidíte, co mám na mysli?

Kolik vás to vidělo, že často mluvím k lidem? Řekne se jim něco, o nich samých, kdo jsou, odkud přicházejí atd. Byli jste ve shromážděních. Znáte to.

Jsi ty jako další na řadě? Dobře, pane, věříš celým srdcem? Dobrá. Jsme věřící. Věř celým srdcem. Neznám tě, ale Pán Ježíš mi řekne, co s tebou není v pořádku. Ty budeš vědět, je-li to správné. Jsme si navzájem cizí. Nemohu si na tebe vzpomenout. Oba jsme kazatelé, ale osobně nejsme spřáteleni.

Hleď prosím, sem! Ty věříš celým srdcem, že jsem služebník Kristův. Ty jsi nemocen tlustým střechem a na srdce. Jsi kazatel. To je pravda. Náležíš ke Sjednocené bratrské církvi. Přicházíš z Ramsey – Indiána. Jmenuješ se Beambloosom, kazatel. Tak tě Kristus uzdravuje. Věříte celým srdcem?

Arthritis není nic těžkého pro Boha. Věříš ty, že tě může uzdravit? Věříš, že tě může vyléčit? Jdi, věř Mu celým srdcem a můžeš to mít. Jen věřte!

Bratře, znám tě i tvůj stav. Ty nyní věříš, zatímco jsem pod pomazáním Ducha Svatého, že tě Bůh uzdraví a vyléčí. Jdi a věř tomu, bratře Collinsi a buď zdrav.

Zdá se mi, že jsem i tebe viděl, ale nejsem si jist. Jestli mi však Bůh řekne, co je s tebou, uvěříš, že jsem Jeho prorok, Jeho služebník? Ty tomu věříš? Máš nemocné nervy. Žádáš si modlitbu. Je to tak? Zdvihni tedy ruku. Jdi domů, buď zdrav! Věř tomu nyní! Měj tuto víru! Víru, která to působí.

Ty věříš, že tě Ježíš Kristus uzdraví, zatímco tu stojíš. Věř tomu, jdi domů a řekni: „*Ježíš Kristus mě uzdravuje.*“ Věř tomu celým srdcem a buď zdrav ve jménu Pána Ježíše Krista.

Bratře, tebe znám, věříš, že tě Pán Ježíš Kristus nyní uzdraví, zatímco zde stojíš pod pomazáním Ducha Svatého? Jdi a věř tomu celým srdcem.

Okamžik prosím, kde jsem před tím přestal? Necht' bratři pomáhají těm, kteří přicházejí. Odpočineme si na okamžik. Jen věřte, všechny věci jsou možné. Jen věřte! Bratr a sestra Spencerovi, vás znám od dětství. Víím, jakou máte potíží a víím proč tu stojíte. Věříte, že Ježíš Kristus vás uzdraví? Ó Bože nebes, uděl tomuto starému páru Své požehnání a uzdrav je. Otče, jsou v pokročilém věku a slouží Ti. Žehnám jim ve Jménu Pána Ježíše Krista. Amen. Bůh ti žehnej sestro. Jemu bude 83 let a ty máš před sebou ještě více let. Věř tomu celým srdcem a Bůh bude s tebou.

I tobě žehnej Bůh, bratře Jess. Věříte nyní celým srdcem? Okamžik, myslím, že jsem tuto sestru přehlédl. Dvě jsou na nosítkách. S těmi se budeme hned zabývat. Sestro, nevádí ti, když ještě okamžik počkáš? Buďte všichni zbožní a tiší. Hled'te, musíte být opravdu zbožní. Odpočijme si na chvíli od vidění a setrvejme v zbožném rozjímání. Hled'te, prosím, všichni sem a zazpívejme tiše chorus Jen věř.

Jen věř, jen věř,

všechno je zde možné věřícímu.

jen věř, jen věř,

všechno je zde možné tomu, kdo věří.

Prosil mě, abych se nyní modlil za ni, ale váhal jsem trochu a odpočinul si. Budu pokračovat s modlitební řadou. Hned to ukončím. Kdo si přeje modlitbu? Ta žena na židli? Okamžik prosím. Půjdu k ní. Buďte opravdu velice zbožní. Jsem si jist, že chápete, co tady prodělávám. Nejen zde, ale i v jiných zemích, kde přicházejí tisíce a tisíce.

Před krátkou chvílí jsem pocítil trochu nesouhlasu, když bylo řečeno to jedno jméno. Nechápete, že Ježíš vaše jména zná? Neviděli jste to? Musí zde být návštěvníci, kteří to ještě neviděli. Někdy se stává zde na pódiu, že On lidem řekne všechny jejich hříchy a odhalí je. To víte. Neřekl Ježíš Petrovi: „*Ty jsi Šimon, syn Jonášův.*“ Jen abych zde ukázal, že On je zde.

Všichni, kteří jste přítomní, musíte přiznat, že se toto může dít jen Duchem, který je zde. Můžete říci, že je to belzebub. Také ale můžete říci, že je to Kristus. Bůh budiž soudcem. Říkám vám, že je to zaslíbení Boží. Boží Sváté Slovo nám dává toto zaslíbení.

Nuže, buďte na okamžik zbožní. Je toto ten muž, který je na řadě? Pojd' prosím sem, pane, neznám tě. Bůh tě zná. Když ti Bůh řekne, proč jsi zde, uvěříš Mu pak? Já bych určitě uvěřil. Kolik vás by tím bylo také podníceno k víře? Zde se setkávají dva lidé. Ten muž je mnohem mladší než já. Bůh ho po všechny dny jeho života živil. Stojí zde se zavřenýma očima. Když mi Bůh zjeví, proč je ten muž zde, nebo něco o něm, pak byste všichni měli ze srdce věřit. Nemyslíte?

Okamžik, vidím světelný paprsek. On byl zasažen bleskem. Ó, můj bratře, měj víru. Já jsem ti cizí, pane, je-li tomu tak, zvedni svou ruku. Neznáme se navzájem. Bůh tě zná. Měj nyní víru!

Ptáte se: „*Bratře Branhame, co to děláš?*“ Dávám pozor na to světlo, jak se pohybuje. Ty máš nemocný močový měchýř a modlíš se.

Ten muž, který se na mne dívá. I my jsme si cizí, že ano? Řekni, čeho se ten muž dotkl? Tvá nemoc měchýře zmizela, pane. Čeho se dotkl? On je 30 stop ode mne vzdálen. Dotkl se velekněze, který má soucit s našimi slabostmi.

Muž, který sedí vedle tebe, se rovněž modlí. Modlí se: „*Pane, dej at' jsem tím příštím.*“ To nyní správně vyslovil. To je pravda. Jak bych já mohl vědět, za co se modlíš! ON odpovídá na modlitby. Ty se modlíš za nějakou zlomeninu. Máš zlomeninu. Je-li to tak, zvedni ruku. Dobrá, věříš-li, uzdraví se ta věc.

Vyzývám vás k modlitbě. Věřte ve jménu Ježíše Krista. Ó, jaký to pocit. ON je zde. Ano, dej, aby se to nyní stalo. Nyní uvidíte, kdo je Pán. ON je Pánem. Co chtějí ještě říkat zapírači Boha a nevěřící? Kristus vám to dosvědčil, že žijeme nyní na konci času. Jeho Duch je na mně. ON to je, ne já. Já vás neznám. ON je to. Jen věřte celým srdcem.

Mám za to, že tento muž je jako další na řadě. Musím dávat pozor, jak to jde dále. Tebe neznám. Když mi Bůh zjeví, proč jsi zde, uvěříš mi, že jsem prorok, Jeho služebník? Ty jsi odvážná osoba. Jsi tu za někoho jiného s kým chodíš do sboru. Přicházíš z daleka. Věříš, že On mi může říci, odkud jsi? Z Missouri. To se úplně shoduje, pane Frielsi. Jestliže nyní celým srdcem věříš, můžeš jít domů zdrav. I všechny ostatní věci, o něž prosíš, můžeš mít. Jdi a věř Pánu Ježíši.

Věříš ty? Zdá se, jako bych tě měl znát. Někde jsem tě viděl. Ó, vím, kde jsi byla. Nejsem bez sebe, je to to pomazání. Byla jsi již jednou v Louisville, Kentucky uzdravena. I tvá sestra byla uzdravena. Ty jsi dcera sestry Huppové. Tak je to. Věříš celým srdcem, že budeš uzdravena, jako tvá sestra? Přijmi to, jdi domů. Ježíš Kristus tě uzdravuje.

Bratře, věř, že tvá nervozita je navždy pryč. Jdi domů a řekni: „*Děkuji Ti, Pane Ježíši. Jdu uzdraven domů.*“ ON to učiní.

Věříš ty celým srdcem, pane? Kdybych teď přišel a vložil na tebe ruce s tímto pomazáním, uvěřil bys, že se s tebou něco stane? Jdu, abych ti to učinil ve jménu Ježíše Krista. Ty jsi velmi nemocen, velmi a zemřeš. Nemůže být pro tebe nic učiněno, jinak by to byli oni učinili. Absolutně. To je pravda. Jak jistě stojí svět, zemřeš. Proč nevěříš celým srdcem? Ó, Bože, dej to! ON moji modlitbu vyslyšel ve jménu Ježíše. Bože dej to. Nepomíjej, ó, Spasiteli. Zdvihněte teď ruce. Zdvihněte je. S pomazáním Ducha Svatého budu nyní vkládat své ruce na ty lidi. Bible říká: „*Tato znamení budou provázet ty, kteří věří.*“

Modleme se nyní nad těmito kapesníky. Náš nebeský Otče, lidé brali šátky z Pavlova těla a stojí psáno, že z nich vycházeli nečistí duchové. Poznáváme, že nejsme Pavlem, ale víme, že jsi tentýž Ježíš, že jsi živ, jako za doby Pavla.

Modlím se za tyto přímluvné prosby, Pane, které tyto kapesníky reprezentují. Malé šátky a kapesníky a malé dětské botičky. Ó Bože, modlím se, abys to dal.

Jsme učeni, že ohnivý sloup šel před Izraelem, když byli na cestě do zaslíbené země. Prorok reprezentoval ten sloup před Bohem zde na zemi. Prorok je provedl Rudým mořem a cestu za nimi uzavřel. Když šli, postavilo se jim něco do cesty, ačkoli dělali jen svou povinnost. Bůh hleděl z nebe dolů skrze ohnivý sloup. Moře se uleklo a ustoupilo. Cesta pro Izrael byla připravena. Prošli a ubírali se do zaslíbené země.

O Bože, když budou tyto kapesníky pokládány na nemocné a trpící, satan se jim postavil do cesty, překáží jim na jejich pravé cestě, nechť sestoupí na tyto kapesníky Tvá moc, která Pána vzbudila a je nyní přítomná. Ať se ďábel ulekne, až se ty kapesníky dotknou nemocných, zatímco Bůh bude vzhlížet skrze krev Ježíše Krista. Kéž se všichni uzdraví, neboť oni jsou na správné cestě. Dej to, Pane. Děkujeme Ti. Tvá přítomnost je zde.

O, toto nádherné pomazání Ducha Svatého nás, smrtelné tvory vzrušuje, Pane. Děkujeme Ti za Tvoji dobrotivost. Žehnej jim nyní v Ježíšově jménu. Amen.

Vás přítomné se skloněnými hlavami, vás všechny prosím, abyste sklonili i své srdce. Co by měl Bůh ještě učinit, aby vám dal vědět, že je zde? Vezměte moje slovo! Pomazání zde je tak mocné, že mě skoro jímá závrať. Nejsem fanatik. To vy víte. Také nepodléhám žádné klamně představě. Říkám vám jen pravdu. Je to podle Písma. To světlo se všude rozšířilo. Vypadá to, jako by bylo všude. Jsme v tak velké bídě. Věřte mi!

Bible říká v Markovi 16: „*Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří!*“ Věřící, kteří jste zde, řekněte Amen. „*Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří!*“ Abyste uvěřili, že to nejsem já, nýbrž že i vy jste do toho právě tak zahrnuti, jako já. Toto je jenom dar Boží, který Ho zjevuje a ty věci oznamuje.

Všechny vás vyzývám, bylo kdy po všechna ta léta řečeno něco, co by se bylo nestalo? Pokaždé to byla úplná pravda. Musí to tak být, protože je to Bůh. Nehleďte jen na půl cesty tam, očekávejte něco odtamtud. Hleďte, On je právě zde.

Jste-li věřící, vložte ruku na někoho vedle vás a i oni položí ruku na vás. Nemodlete se sami za sebe, modlete se i za ně a i oni se budou modlit za vás, tak abyste to poznali a já vás ujišťuji, když toto učiníte, uvidíte, že již nikdo nelezí na nosítkách. Byli jste tu, když zde leželi lidé na nosítkách, zmrzačení, ochrnutí, slepí atd. Pokaždé se On o všechny postaral. Jak se modlíváte v církvi jako baptisté, metodisté, letničnické, tak se nyní modleme zde. Ať jste čímkoli, modlete se! Modlete se za osobu, na kterou jste vložili ruce. Věřte při tom.

Myslete na to, co říká Bible: „*Znamení tato mají budou ti, kteří uvěří ... když na nemocné ruce vkládají budou, povede se jim lépe.*“ Modlete se

za každého jednotlivce a já se budu modlit za všechny zde na pódiu. Každý to číň svým způsobem.

Náš nebeský Otče, přicházíme k Tobě kvůli Tvému milosrdenství. Nepřicházíme ve vlastním jménu. Pro to nemáme žádné zaslíbení, ale Tvým milovaným Synem nám bylo dáno zaslíbení: „*Za cokoli byste prosili Otce ve jménu Mém, to Já učiním.*“

To je ono. To bylo Tvé zaslíbení. Otče, nyní Tě prosím, abys se mezi těmito věřícími oznámil. Oni si navzájem vzkládají ruce a my se nyní blížíme k trůnu Božím a přinášíme Ti je. V Markovi 11:23 stojí: „*Kdo řekne této hoře: «Zdvihni se a vrz sebou do moře» a nebude v srdci pochybovat, nýbrž věřit, že se tak stane, cokoli řekne, stane se mu.*“

Nuže, Otče, na základě nařízení Tvého Slova jsem to přijal, byť by jiní říkali cokoli. Uvěřil jsem tak, jak stojí psáno. Bylo nám řečeno, že není přípustný vlastní výklad, nýbrž že to musíme brát, jak to stojí psáno. Jestliže nás budeš podle této Knihy soudit, tedy jsi se postaral, aby nám to bylo správně předáno. Neboť podle toho budeme souzeni.

Otče, věřím celým srdcem na dar Duchu proctví, že to oznámí. Z toho důvodu vím, že jsi to Ty, protože se to shoduje vždy s Písmem. Pane, přicházíme nyní a děkujeme Ti za to. Pomaž nás nyní, neboť se blížíme k oblasti nepřítelů.

Satane, jsi poražený tvor. Nemáš sílu. Syn Boží ti vyrval moc, odhalil tě úplně a odňal ti na Golgatě všechno, co jsi měl. Dokázal, že On je s námi Svým zmrtvýchvstáním. A jako těm, kteří šli do Emauz, zjevil se nám toto jitro a učinil tytéž věci, které činil před Svým ukřižováním. Proto víme, že vstal z mrtvých, satane. Jdeme proti tobě v Jeho jménu, ve jménu Ježíše v moci Kristově. Jsi poražen, nejsi nic, než klam. Kdybychom přijali tvé oklamání, usmrtil bys nás předčasně. To nemůžeš. Přicházíme a vyzýváme tě na základě Slova Božího skrze Ježíšovo zástupné utrpení. Porážíme tvé oklamání. Satane, vyzýváme tě k boji. Sledujeme každou ovci. Povede se ti tak, jako lvu, kterého David zabil. Přicházíme, aby byla každá ovce navrácena k dobrému zdraví a síle. Propusť je ve jménu Ježíše Krista. Opusť toto místo a tyto lidi, satane! Odporujeme ti ve jménu Ježíše Krista. Propusť je! Ve jménu Ježíše Krista je tohoto jitra přivádíme zpět k trůnu Otce ve zdraví a síle skrze jméno Ježíše Krista.

Všichni, kteří věříte, že byla modlena modlitba víry, jste své ruce na někoho položili a věřili jste, že je Kristus uzdravil, a víte, že vy jste byli uzdraveni, protože se za vás někdo modlil. Přijímáte to nyní, že jste uzdraveni? Nedbám toho, jak jste zmrzačení, jak slepí, jak hluchí, ať cokoli máte, jak slabí, jak nemocní jste, vstaňte nyní ve jménu Ježíše Krista a přijměte to. Amen.

Zdvihněte své ruce a děkujte a chvalte Boha za Jeho dobrotu.